

କୁଇ ସମାଜ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକାଶିତ ମାସିକ ପତ୍ରିକା

କୁଇଧିନ |

THE KUIDINA

ଆକ୍ଷେପର ୨୦୨୪

ପ୍ରକାଶକ

କୁଇ ସମାଜ ଯୁଗ ପରିଷଦ, କନ୍ଧମାଳ ଏବଂ କୁଇ ସମାଜ ସେବା ସମିତି, ଫୁଲବାଣୀ

ଜହାରୀ ଟା'ଶାପେ'ନ୍ତୁ, ଜହାରୀ କୁଇଦିନା

ପ୍ରକାଶକ
କୁଇ ସମାଜ ଯୁବ ପରିଷଦ, କନ୍ଧମାଳ
ଏବଂ କୁଇ ସମାଜ ସେବା ସମିତି,
ଫୁଲବାଣୀ

ମୂଲ୍ୟ : ୫୦/-

କୁଇ ସମାଜ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକାଶିତ ମାସିକ ପତ୍ରିକା

କୁଇଦିନା
THE KUIDINA

ଆକ୍ରୋଷନ୍ତ ୨୦୨୪

ସଭାପତି

ଶ୍ରୀ ଦେବାଶିଷ କହଁର

ମୁଖ୍ୟ ସମ୍ପାଦକ

ଶ୍ରୀ ଅଚ୍ଛୁତ ଜାନୀ

(କୁଇ ସମାଜ ଯୁବ ପରିଷଦ)

ଉପଦେଶ୍ମା

ଅଧ୍ୟାପକ ଚିଠ୍ଠୀ ଜାନୀ

ଶ୍ରୀ ସୁଦର୍ଶନ କହଁର

ଇଂ ଅବନୀ କୁମାର କହଁର

ଡା. ନୀରଦ ଚନ୍ଦ୍ର କହଁର

ସମ୍ପାଦନା ମଣ୍ଡଳୀ

ଶ୍ରୀ ପ୍ରଦୀପ କହଁର

ଶ୍ରୀ ମଙ୍ଗରାଜ ପ୍ରଧାନ

ଶ୍ରୀ ବିଷ୍ଣୁ ଚରଣ ମଲିକ

ଶ୍ରୀ ଦୟାସିଂ ମାଝୀ

ଶ୍ରୀ ଅର୍ଜୁନ କହଁର

ଶ୍ରୀ ଗୋଲକ ବିହାରୀ କହଁର

ପତ୍ରିକା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଆବଶ୍ୟକ ନିୟମାବଳୀ

୧. ‘କୁଇଦିନା’ କୁଇ ସମାଜ ସେବା ସମିତି (Reg.No-14/19954-55) ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକାଶ ହେଉଥିବା ଏକ ମାସିକ ପତ୍ରିକା ।
୨. ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହାକୁ କୁଇ ସମାଜ ଯୁବ ପରିଷଦ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକାଶ କରାଯିବା ପାଇଁ ସ୍ଥିର କରାଯାଇଛି ।
୩. ଏଠାରେ ପ୍ରକାଶ ପାଉଥିବା କବିତା, ପ୍ରବନ୍ଧ, ଗଞ୍ଜ ସବୁ ଲେଖକଙ୍କ ନିଜସ୍ତ ମତ ଓ ତାହା ପାଇଁ କୁଇ ସମାଜ ସେବା ସମିତି କିମ୍ବା କୁଇ ସମାଜ ଯୁବ ପରିଷଦ ଦାୟୀ ରହିବେ ନାହିଁ ।
୪. ଏହି ପତ୍ରିକା ପାଇଁ ଲେଖା ଦେବାକୁ ସମସ୍ତ କୁଇ ଭାଷା ପ୍ରେମୀଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ । ଲେଖା ପଠାଇବା ପାଇଁ ଠିକଣା-କୁଇ ସମାଜ ସେବା ସମିତି, ଫୁଲବାଣୀ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ, ନିକଟସ୍ଥ ଜଗନ୍ନାଥ ମନ୍ଦିର, ୭୭୭୦୦୧, ଜିଲ୍ଲା-କଷମାଳ, Email-kuidinapatrika@gmail.com ମୋବାଇଲ୍ ନଂ- ୮୮୯୫୩୧୦୭୪, ୮୮୮୦୯୮୮୦୭ । ଲେଖା ଗୁଡ଼ିକ ସରଚିତ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ । ତାକୁ ଭଲ ହାତ ଲେଖା କିମ୍ବା କମ୍ପ୍ୟୁଟର ଟାଇପ୍ କରି ତାକ ମାଧ୍ୟମରେ Email ନଚେତ ଦିଆଯାଇଥିବା ମୋବାଇଲ୍ ନଂ ରେ WhatsApp କରି ପାରିବେ ।
୫. କୁଇ ସମାଜ କୁଇଜ୍ ରେ ପଚାରାଯାଉଥିବା ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ଆସନ୍ତା ସଂଖ୍ୟାରେ ପ୍ରକାଶ କରାଯିବ । ଓ ଯେଉଁମାନେ ତାହାର ଉତ୍ତର ପ୍ରଥମ ପାଠ ଜଣଙ୍କ ନାମ ପତ୍ରିକାରେ ପ୍ରକାଶ ପାଇବ ।
୬. ଏହି ପତ୍ରିକାକୁ ଆପଣମାନେ ଉପରେ ଦିଆଯାଇଥିବା କୁଇ ସମାଜ ସେବା ସମିତି ଠିକଣାରୁ ପ୍ରାସ୍ତୁ କରିପାରିବେ ନଚେତ କୁଇ ସମାଜ ଯୁବ ପରିଷଦ କର୍ମକାରୀଙ୍କ ଠାରୁ ମଧ୍ୟ ପାଇ ପାରିବେ ।
୭. ଏହି ପତ୍ରିକାର Online PDF copy କୁଇ ସମାଜର website-www.kuisamaj.in ର Kui Bhasa Sahitya Samiti (KBSS) Page ରେ ପାଇ ପାରିବେ ।
୮. ଯିଏ ପତ୍ରିକାର ବାର୍ଷିକ ଗ୍ରାହକ ହେବାକୁ ଜାହା ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି ଓ ପତ୍ରିକାର ପୃଷ୍ଠାପୋଷ୍ଟେ ହେବାକୁ ତାହାଙ୍କୁ, ତଥା ପତ୍ରିକା ବିଷୟରେ ସବିଶେଷ ସୂଚନା ପାଇଁ ଆମ ସହ ଫୋନରେ ଯୋଗାଯୋଗ କରି ପାରିବେ, ଶ୍ରୀ ଦେବାଶିଷ କହାର (୮୮୯୫୩୧୦୭୪), ଶ୍ରୀ ବିଷ୍ଣୁ ଚରଣ ମଲିକ (୮୮୮୦୯୪୮୦୭), ଶ୍ରୀ ଦୟାଶି ମାଝୀ (୮୮୯୪୩୦୮୪୦୩), ଶ୍ରୀ ଭାବିନ୍ଦୁ କହାର (୮୮୮୦୦୧୧୪୩), ଶ୍ରୀ ଗୋଲକ ବିହାରୀ କହାର (୮୯୧୩୩୧୭୩୩) । ଭାଗୀରଥ ଜାନୀ (୯୪୩୮୦୨୭୮୮୮) ।

ସୁଚୀପତ୍ର

ସଂପାଦକୀୟ...	-	୧
କୁଇ ସମାଜ କୁଇନ୍	-	୨
ଆୟାନ କନଣୀ	ଗା'ଡ଼ନୀଙ୍ : ପ୍ରଦୀପ କହିଁର	୩
କୁଇକାତା ଆ'ନାସ୍ତୁ	ଗା'ଡ଼ନୀଙ୍ : ସୁଦର୍ଶନ କହିଁର	୪
ଟା'ଣାପେ'ନୁ	ଗା'ଡ଼ନୀଙ୍ : ବିଷ୍ଣୁ ଚରଣ ମଲିକ	୫
ମାଇ ଟା'ଣାପେ'ନୁ	ଗା'ଡ଼ନୀଙ୍ : ବିଷ୍ଣୁରଞ୍ଜନ କହିଁର	୬
ଆ'ମୁ ଗସାମା'ଲା ବାଇପୁ'ଙ୍ଗା	ଗା'ଡ଼ନୀଙ୍କା-ମାନିନୀ ପ୍ରଧାନ	୭ ୧
ସାଙ୍ଗ-ଡଳା	ଗା'ଡ଼ନୀଙ୍ : ବେଦବର ପ୍ରଧାନ	୭ ୩
ମା'ଦେ କୁଇଦିନା	ଗା'ଡ଼ନୀଙ୍ : ଚନ୍ଦ୍ର ଶେଖର ମଲିକ	୭ ୪
ଇଆ ସ'ରୁପେ'ନୁ	ଗା'ଡ଼ନୀଙ୍ : ଉତ୍ତମ କହିଁର	୭ ୭
ଜହାରୀବା ପ୍ରଦୀପ	ଗା'ଡ଼ନୀଙ୍ : ଲକ୍ଷ୍ମୀଦର ପ୍ରଧାନ	୭ ୯
କୁସାବର ଉହିନାସ୍ତୁ	ଗା'ଡ଼ନୀଙ୍ : ବୁଦ୍ଧଦେବ କହିଁର	୭ ୧
ବା'ଦୁ ଜୁ'ରୁ ଆ'ନାସ୍ତୁ	ଗା'ଡ଼ନୀଙ୍ : କରୁଣାକର ପ୍ରଧାନ	୭ ୩
ଟା'ଣାପେ'ନୁନି ଗଏରା	ଗା'ଡ଼ନୀଙ୍ : ବିଶ୍ୱମର ପ୍ରଧାନ	୭ ୪
ପିଃପି ମାନାସ୍ତୁ	ଗା'ଡ଼ନୀଙ୍ : ବାବୁଲା କହିଁର	୭ ୭
ଆନାରି ଆ'ନେଲା ସୁନା	ଗା'ଡ଼ନୀଙ୍ : ଶରତ ଚନ୍ଦ୍ର ମଲିକ	୭ ୯
ଏ'ଲୁଗିନା	ଗା'ଡ଼ନୀଙ୍ : ଅର୍ଜୁନ କହିଁର	୮ ୧
କୁଇଦିନା ପ'ପକା	ଗା'ଡ଼ନୀଙ୍ : ଏସିଆ କହିଁର	୮ ୩
ଜୁରୁଗ ଡା'ଟା	ଗା'ଡ଼ନୀଙ୍ : ନରେଶ କହିଁର	୮ ୪
ଡୁଃପା	କେରଣ୍ଟିକ : ମଙ୍ଗରାଜ ପ୍ରଧାନ	୮ ୭
ଚିନ୍ତା ଓ ଚିନ୍ତନ-୧ -	କା'ଡ଼ନୀଙ୍ : ଡା. ନୀରଦ ଚନ୍ଦ୍ର କହିଁର	୮ ୯
ଚିନ୍ତା ଓ ଚିନ୍ତନ-୨	କା'ଡ଼ନୀଙ୍ : ଡା. ନୀରଦ ଚନ୍ଦ୍ର କହିଁର	୮ ୦
ଫଳୋଚିତ୍	-	୪୩-୪୪

କୁଇ ସମାଜ ଯୁବ ପରିଷଦ, କନ୍ଧମାଳ କର୍ମକର୍ତ୍ତା

ସଭାପତି	ଦେବାଶିଷ କହିଁର, ମୋବାଇଲ୍ ନେ-୮୮୯୫୪୩୧୦୭୪
ଉପ-ସଭାପତି	ମଞ୍ଜରାଜ ପ୍ରଧାନ, ମୋବାଇଲ୍ ନେ-୮୭୩୩୪୭୯୩୩୩ ଆଲୋକ କହିଁର, ମୋବାଇଲ୍ ନେ- ୯୪୩୯୩୯୯୪୭୭ ଭୀମସେନ ପ୍ରଧାନ ମୋବାଇଲ୍ ନେ- ୮୨୭୦୯୨୪୩୦୦
ସମ୍ପାଦକ	ଅତ୍ୟୁତ ଜାନୀ ମୋବାଇଲ୍ ନେ- ୯୪୩୮୭୩୦୩୭୭୪
ଯୁଗ୍ମ-ସମ୍ପାଦକ	ନିତ୍ୟାନନ୍ଦ ପ୍ରଧାନ ମୋବାଇଲ୍ ନେ - ୯୮୭୧୭୩୮୮୯୭୪ ଶୌତମ ମଲିକ ମୋବାଇଲ୍ ନେ- ୯୪୩୮୮୮୧୦୩୭୭ ବିଶ୍ୱମର ପ୍ରଧାନ ମୋବାଇଲ୍ ନେ-୭୭୩୪୭୧୪୭୯୭
କୋଷାଧ୍ୟକ୍ଷ	ଗରନ କହିଁର ମୋବାଇଲ୍ ନେ - ୭୭୪୪୦୭୦୪୦୭୭
ସହ-କୋଷାଧ୍ୟକ୍ଷ	ଭାବିନ୍ଦୁ କହିଁର ମୋବାଇଲ୍ ନେ - ୮୨୮୦୦୧୧୪୩

କୁଇ ସମାଜ ସେବା ସମିତି, ଫୁଲବାଣୀ କର୍ମକର୍ତ୍ତା

ସଭାପତି	ସୁଦର୍ଶନ କହିଁର ମୋବାଇଲ୍ ନେ- ୯୪୩୭୭୪୪୯୯୧
ସମ୍ପାଦକ	ଙ୍କ. ଅବନୀ କୁମାର କହିଁର ମୋବାଇଲ୍ ନେ- ୯୪୩୭୪୪୮୮୭୩୭୯
କୋଷାଧ୍ୟକ୍ଷ	ଭାବିନ୍ଦୁ କହିଁର ମୋବାଇଲ୍ ନେ- ୮୨୮୦୦୧୮୧୯୧
ମୁଖ୍ୟ ସଭ୍ୟ	ଶୌତମ ପ୍ରଧାନ ମୋବାଇଲ୍ ନେ- ୮୭୩୯୯୧୪୪୩
ନାରୀ ନେତ୍ରୀ	ଶୌଦାମିନୀ କହିଁର ମୋବାଇଲ୍ ନେ - ୮୯୧୭୪୪୭୨୭୩୭
ନାରୀ ଉପ-ନେତ୍ରୀ	ସାଇବାଣୀ କହିଁର ମୋବାଇଲ୍ ନେ- ୯୪୩୮୭୧୭୮୧୩
ନାରୀ ସମ୍ପାଦିକା	ଗୀତାଞ୍ଜଳି କହିଁର ମୋବାଇଲ୍ ନେ-୮୮୯୩୩୩୨୩

କୁଇକୁଇ ସମିତି, ବାଲିଶୁଡ଼ା କେନ୍ଦ୍ର

ସଭାପତି-ଶ୍ରୀ ମନୋଜ କୁମାର ମଲିକ ମୋବାଇଲ୍ ନେ-୯୪୩୭୪୪୭୭୨୭

ନିଖଳ ଉତ୍କଳ କୁଇ ସମାଜ ଯୁନିଯନ୍, ଘୁ.ଉଦୟଗିରି କେନ୍ଦ୍ର
ସଭାପତି-ଶ୍ରୀ ପୁଷ୍ପାରା କହିଁର, ମୋବାଇଲ୍ ନେ-୮୮୯୧୦୮୭

ସଂପାଦକୀୟ...

ଦାର୍ଢିପେ’ନୁ ନି’ଙେ ଆ’ନୁ ଜେ’ଡା ଜହାରୀ
 ଉପି କାଲୁ ତପ୍ତ ଉସାନାଇ
 ମାଇଁ କୁଳଦିନା ପତ୍ରିକାତିନି
 କୁରୁ ଆଜାନାଇ ସଂପାଦନା ଶିମିନାମୁ ମାହାପୁରୁ
 ମେହେପି ଦୁତାମୁ ନେଗାଡ଼ ଉଚାରାମୁ
 ତା’ଗା ପ’ଣ ମେ’ଲା ସିଆମୁ ।

ଆମ କଷି ସଂକୃତି ଓ ପରମଗା ଅତି ନିଆରା । ମନେ ହୁଏ ସେହି ସଂକୃତି ଘର ଭିତରେ ରହି ସର୍ବଦା ସେହି ଘରର ଯନ୍ମ ନିଏ । ଏହି ମନୋଭାବ ନେଇ ରହୁଥିବା ଆବାଳବୃତ୍ତବନିତା ପାଇଁ ଧରଣୀପେ’ନୁଙ୍କ ପାଖରେ କୋଟି କୋଟି ପ୍ରାର୍ଥନା କରି ପୁଣିଥରେ ତାଙ୍କର ହୃଦୟରେ ଭଞ୍ଚି ଭାବନା ଦିଗୁଣା ସଂରକ୍ଷିତ ହେଉ । ଆମ ସଂକୃତି ଓ ପରମଗାକୁ ସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ ଲିଖୁତ ସାହିତ୍ୟର ପ୍ରଚାର ଓ ପ୍ରସାର ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆବଶ୍ୟକ ମଣ୍ଡଳୀ । ଧରଣୀପେ’ନୁର କୃପା ବଳରେ ଆମ କୁଳଦିନା ପତ୍ରିକା ସୁଦୂର ପ୍ରସାର ହେବ ଏହା ମୋର ଆଶା ଓ ବିଶ୍ୱାସ । ଧରଣୀପେ’ନୁଙ୍କର ମହିମା ଅପାର । କଷି ମାଟିକୁ ସୁରକ୍ଷା ଦେବା ସହ ପ୍ରତ୍ୟେକ କଣଙ୍କ ସୁଖ ଦୃଷ୍ଟର ସାହା ହୋଇଛନ୍ତି । ଧରଣୀପେ’ନୁ ଆପଣଙ୍କୁ ସାହାସ ଦିଅନ୍ତୁ ନିଜ ବିଚାର ଓ ବିବେଜ ପ୍ରୟୋଗ କଲାବେଳେ ପ୍ରଲୋଭନ ଓ ପ୍ରୋତ୍ସାହନକୁ ଅଣଦେଖା କରନ୍ତୁ ।

ଆମ କୁଳ ସାହିତ୍ୟରେ ଲେଖା ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି । ଯେତେ ଲେଖା ଓ ପୁସ୍ତକ ଲୋକଲୋଚନକୁ ଆସିବ ବା ପ୍ରକାଶନ ହେବ ସେତେ ଭଲ ଏବଂ ଶୁଭସମାଚାର ଆମ କୁଳ ସାହିତ୍ୟ ପାଇଁ ହେବ ଏହି ଭାବଧାରାକୁ ପ୍ରସାରିତ କରିବା ପାଇଁ ନୃତନ ଲେଖକଙ୍କ ଆବଶ୍ୟକ ରହିଛି । ଆମ କୁଳ ଭାଷାକୁ ସମ୍ବନ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ ‘କୁଳଦିନା’ ପତ୍ରିକା ସର୍ବଦା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସନ୍ମାନ ଦେବା ସହ ସେମାନଙ୍କର ହୃଦୟରେ ନିଃସ୍ଵତ୍ତ ଲେଖା ହିଁ ପ୍ରକାଶନ ପାଇଁ ଆଗ୍ରାଧକାର ଦେଉଛୁ, ତରୁଣ ଲେଖକମାନଙ୍କୁ ସାଗତ କରି ପ୍ରବୀଣମାନଙ୍କୁ ସନ୍ମାନ ଜଣାଇ ନୂଆ ଲେଖା ଅପେକ୍ଷାରେ ରହିଛୁ । କୁଳ ଭାଷା ସାହିତ୍ୟ ପ୍ରେମୀ ହିସାବରେ ଏକ ଲକ୍ଷ୍ୟ ବା ଅଭିଲାଷ କ’ଣ ହୋଇପାରେ ? ସେହି କୁଳଦିନା, କଷିମାଳର ସମୃଦ୍ଧି କୃଷି, ଶିକ୍ଷା, ଶିକ୍ଷା, ବାଣିଜ୍ୟକୁ ସାହିତ୍ୟରେ ରୂପାନ୍ତରିତ ଏବଂ କଷି ସଂକୃତିର ସୁରକ୍ଷା ତଥା ପ୍ରଚାର ପ୍ରସାର ସହଯୋଗ ହୋଇପାରେ । ସମସ୍ତ କୁଳଦିନା ପତ୍ରିକା ଲେଖକବୃଦ୍ଧ ସଂପାଦନା ଓ ସଙ୍କାଳରଣାରେ ବନ୍ଧୁଗଣ, ସଂଗ୍ରାହକ ଓ ଅନୁବାଦକ ସହଯୋଗୀ ବନ୍ଧୁଗଣଙ୍କୁ ମୁଁ ମୋ ହୃଦୟରୁ କୃତଙ୍କତା ଓ ଧନ୍ୟବାଦ ଅର୍ପଣା କରୁଛି ।

-ବିଶ୍ୱ ଜଣନ ମଲିକ, କଷି ସଂକୃତି ଓ ସାହିତ୍ୟ ଜଗନ୍ମହାତ୍ମା, ନିୟ ମାନିତ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ, ଭୁବନେଶ୍ୱର

କୁଇ ସମାଜ କୁଇଜ୍

- ୧- କନ୍ଦମାଳ କେବେ ଗଠନ ହୋଇଥିଲା ?
- ୨- କୁଇ ଭାଷାର ଲିପି ପ୍ରଥମେ କିଏ ଉଭାବନ କରିଥିଲେ ?
- ୩- କନ୍ଦମାନଙ୍କୁ ମୁଖ୍ୟତ୍ୱ କେତେ ଭାଗରେ ବିଭିନ୍ନ କରାଯାଇଛି ?
- ୪- ଛାଇ ଜଣ ପ୍ରସିଦ୍ଧ କୁଇ କବିମାନଙ୍କର ନାମ କୁହନ୍ତୁ ?
- ୫- ବାଘନଦୀର କେତୋଟି ଉପନଦୀ ରହିଛି ? ସେହିଗୁଡ଼ିକ ନାମ ଲେଖ ?
- ୬- କନ୍ଦମାଳ ଜିଲ୍ଲାର ପଦ୍ମଶ୍ରୀ ଉପାଧି ପାଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ନାମ କ'ଣ ?
- ୭- କନ୍ଦମାଳ ଜିଲ୍ଲାରେ ମୁଖ୍ୟ କୁଇ ସମାଜ କେତୋଟି ଅଛି ?
- ୮- କନ୍ଦମାଳ ଜିଲ୍ଲାର ୨୦୨୨-୨୩ ଓ.ଏ.୬୩. ପରୀକ୍ଷାରେ କେତେଜଣ ସଫଳ ହୋଇଛନ୍ତି ?
- ୯- କନ୍ଦମାନଙ୍କ ମୁଖ୍ୟ ପୂଜକ କିଏ ?
- ୧୦- କନ୍ଦମାନଙ୍କ ମୁଖ୍ୟ ପର୍ଵର ନାମ କ'ଣ ?

ସେପ୍ଟେମ୍ବର ମାସ କୁଇନ୍ଦ୍ର ଉତ୍ସବ

- ୧- ମାର୍ଗଶିର ମାସ ଗୁରୁବାର ଦିନ
- ୨- ବୃତ୍ତଙ୍କ ଗ୍ରାମ
- ୩- ଏ.ଜେ.ଓଲେନବ୍ୟାଚ
- ୪- ୧୯୭୦
- ୫- କାଟିଙ୍ଗିଆ
- ୬- ପଚାଶ ମୁଠାର କନ୍ଦମାନେ
- ୭- ୧୮୧୩
- ୮- ରତ୍ନବାରୀ ମୁଠା
- ୯- କୁର୍ମଙ୍ଗିଆ
- ୧୦- ଫେରଙ୍ଗିଆ ବାକର ବନ୍ଦଗଡ଼, ଉତ୍ତ ମାଳଭୂମିରୁ

ଆୟାନ୍ କନ୍ଦଣୀ

ଗା'ଡ଼ନୀଜ : ପ୍ରଦୀପ କହଁର

ଆ'ଜୁ ଦେ କୁଳଙ୍ଗା ‘ଆୟାନ୍ କନ୍ଦଣୀ’ କୁଇ
ଆଙ୍ଗା ଭାଷା ଇନାଟିଙ୍କି ବେସ୍ତାସୁ ?
ହି'ସ୍ତାସୁ ଆ'ଜୁ ଦେ ପ'ଡ଼ି ଆନାସୁ ଦେ
ଉପାଲି ନ'କିକି ଆ'ଜୁ ଗିନାସୁ ।
କାଲେଂକାଲାଡ଼ାଇ ଏଜଗାମାନେ କୁଇ
ଏସେ ସା'ଞ୍ଚାନାରୀ ମା'ଦେ କନ୍ଦଣୀ,
କାଲେଙ୍କାଲା ସେ'ଲୁ ଏଜଗା ଦୁପାକାରୀ
‘ଆୟାନ୍ କନ୍ଦଣୀ’ ସିରୁ ବାରେଣୀ ।
ଏସେକାବେ ଆ'ଜୁ, ଗିବା କୁ'ନାସୁ
କନ୍ଦଣୀ ସେ'ଲୁ ଆ'ଜୁ ଜୀର ସି'ନାସୁ
ଟା'ଣାତାରି ଭାଷା କନ୍ଦଣୀ ରା'ଜାଲି
ଦିନାତାନି ପାଦା ତ୍ରା'ଦେ ଇଣାସୁ ।
ଲୁମାଇନେ କୁଇ ବ୍ରା'ଡା ଗିନାସୁ ଦେ
ଇଯାତାରି ଜେ'ଡା ବିଲୁ ଲୁଝୁରି,
ଏସି ଇଯାତାରି ପା'ଡୁ ଗହାନାସୁ
ତ୍ରା'ଦେ ପାଦା ଦିନାତା ପ'ଣାକାରୀ ।
କୁଇଭାଷା ମା'ଦେ ଏଜଗିତେକା ଦେ
ମା'ପକା ମା'ଦାର ଦେ ସିବା ମୁ'ନାସୁ,
ପେ'ନୁତାରି ପଦ ଇଟାମୁ'ଆତେକା
ରନେସି ଆ'ଜୁଦେ ମୁହିୟ ଆ'ନାସୁ ।

ମାତୃଭାଷା (ଓଡ଼ିଆ ଭାବାର୍ଥ)

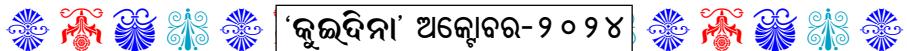
ଆମେ କନ୍ଧ ଆମ ମାତୃଭାଷା କୁଇ
କାହିଁକି ଅନ୍ୟ ଭାଷାକୁ କହିବା ?
ଲେଖୁବା ହେ ଆମେ ପଢ଼ିବା ହେ ଆମେ
ଆଗକୁ ଉନ୍ନତି ଆମେ କରିବା ।
କେଉଁ ଆଦିକାଳୁ ବଂଚିଅଛି କୁଇ
ଆମ କୁଇ ଭାଷା କେତେ ସୁନ୍ଦର,
କାଳ କାଳ ପାଇଁ ବଂଚି ରହିଥାଉ
ମାତୃଭାଷା ଜ୍ଞାନ ନୀର ସାଗର ।
କଷ୍ଟିନ୍ କାଳେ ନାଶ କରିବା ନାହିଁ
ଭାଷା ପାଇଁ ଆମେ ଜୀବନ ଦେବା,
ମାଟିର ଏ' ଭାଷା-ଭାଷା ମଧ୍ୟେ ରାଣୀ
ଜଗତେ ତାଙ୍କର ଯଶ ରଖୁବା ।
ଲୁପ୍ତ ହୋଇଲାଣି ସୁରକ୍ଷା କରିବା
ମାଆର ସ୍ଵେତ, ମମତା ଦେଉ,
ଯେଉଁ ମାଆଟିର କ୍ଷାର ଖାଇଅଛୁ
ତା'ର ନାମ ବିଶ୍ୱ ବିଶ୍ୱାସ ହେଉ ।
କୁଇଭାଷା ଆମ ବଂଚି ରହିଲେ ହେ
ପରିଚନ୍ ଆମ ଦେଇପାରିବା,
ଜିଶ୍ଵର ଦଉବାଣୀ ରଖୁ ନ ପାରିଲେ
ନିଷ୍ଠେ ଦିନେ ଆମେ ଧୂମ ହୋଇବା ।

ରାମାତ୍ରି, ପଡ଼କୀ, କନ୍ଦମାଳ

କୁଇକାତା ଆ'ନାସୁ

ଗା'ଡ଼ମୀଳ : ସୁଦର୍ଶନ କହଁର

ବା'ଦୁ ବା'ଦୁ ଦା'ଦା କ'କୁ ରଣେଆ'ନାସୁ
 କୁଇ କାତାତିନି ଆ'ଜୁ ଦୂଡୁଜା କୁ'କାସୁ ॥
 କୁଇଦିନା ତାନି ଆ'ଜୁ ଏସେ ମାନାସୁ
 ଗୁଲେଖିଲ'କୁ କୁଇଡ଼ାଇ କାତାଆ'ନାସୁ ॥
 ମି'ଡ଼ା ବ'ଦା ଆଖିବୁଡ଼ି ଏସେ ମାନାସୁ
 ଗୁଲେଖିଲ'କୁ କୁଇଡ଼ାଇ କାତାଆନାସୁ ॥
 ଇଜ ମାଇଁ କୁଟୁମ୍ବାଡ଼େ ଏସେ ମାନାସୁ
 କୁଇକାତାଡ଼ାଇ ପ୍ଲା'ପା ଆସପା ଗିନାସୁ ॥
 ଜିଲ୍ଲାମା'ଦେ କଷମାଳ ପାଦା ପାଣାସାନାସୁ
 ତା'ଜିପାଦାଡ଼ାଇ ଜିଲ୍ଲା ଗିବା ମୁ'ସାନାସୁ ।
 ଇ'ସଭାତାନି ଆ'ଜୁ ଏସେ କଙ୍କା ମାନାସୁ
 ଗୁଲେଖିଲ'କୁ ଆ'ଜୁ କୁଇକାତା ଗ୍ରା'ମିନାସୁ ॥

‘କୁଇଦିନା’ ଅଳ୍ପାବର-୨୦୨୪

କୁଇ କଥା ହେବା (ଓଡ଼ିଆ ଭାବାର୍ତ୍ତ)

-କବି ସୁଦର୍ଶନ କହାର୍ଜ

ଆସ ଆସ ବାପା ଭାଇ ଏକ ହେବା ।

କୁଇ କଥାକୁ ଆମେ କେବେ ଭୁଲିବା ନାହିଁ ॥

କନ୍ଧମାଳ ଜିଲ୍ଲାରେ ଆମେ ଯେତେ ଅଛୁଟୁ

ଆମେ ସମସ୍ତେ କୁଇ ଭାଷାରେ କଥା ହେବା ॥

ଆବାଳବୃଦ୍ଧାବନିତା ଯେତେ ଅଛୁ ଆମେ

ଆମେ ସମସ୍ତେ କୁଇ ଭାଷାରେ କଥା ହେବା ॥

ଆମ ଘରେ ଯେତେ କୁଟୁମ୍ବ ଅଛନ୍ତି ।

କୁଇ ଭାଷାରେ କଥା ବାର୍ତ୍ତା ହୋଇବା ॥

ଜିଲ୍ଲା ଆମର କନ୍ଧମାଳ ନାମ ପାଇଅଛୁ ॥

ଆମ କଷି ଜାତିର ନାମ କରଣ ହୋଇଛି ॥

ଏହି ସଭାରେ ଆମେ ଯେତେ ବସିଅଛୁ ।

କୁଇ ଭାଷାରେ ସମସ୍ତେ ଆମେ କଥା ହୋଇ ଆମେ ଅନ୍ୟକୁ ଶିଖାଇବା ॥

-କୁଇ ସମାଜ ସେବା ସମିତି, ଫୁଲବାଣୀ (ସଭାପତି)

ଗୋଟିଏପଢ଼ା, କନ୍ଧମାଳ, ଗ୍ରାମ.ପ. ସରପଂଚ-ଲୁଇସି

ଟା’ଶାପେ’ନୁ

ଗା’ଡ଼ନୀଜ : ବିଷ୍ଣୁ ଚରଣ ମଲିକ

ଟା’ଶାପେ’ନୁ.....ଟା’ଶାପେ’ନୁ....
 ନି’ଙ୍ଗେ ଆ’ନୁ ଜେ’ଡା ଜହାରୀ... || ୨ ||
 ନି’ସେ’ଲୁ ଆ’ନୁ... ନିଯା ମାଇଁ...
 କାମା ଗିଆନା ଦିନାଦେଶା ତା...
 ରେହା ଜେ’ଡାଡ଼ାଇ ଲଈପି ମାଇଁ...
 ଟା’ଶାପେ’ନୁ... ଟାଣା’ପେ’ନୁ...
 ନି’ଙ୍ଗେ ଆ’ନୁ ଜେ’ଡା ଜହାରୀ... || ୨ ||
 ଆ’ମୁ ଲା’କାନାନାମୁ ସ’କାଇନାମୁ
 ମାଇଁ ନେଗି ସେ’ଲୁ...
 ଆ’ମୁ କୁଇ ଲ’କୁ ନି’ସେ’ଲୁ...
 ପାଞ୍ଚା ଲା’କାଇନାମୁ ମି’ସାଆ’ନା
 ରଣ୍ଗ ମନ ରଣ୍ଗ ଜେ’ଡା...
 ରଣ୍ଗ ଗା’ଣି, ଏ’ସିନା...
 ଟା’ଶାପେ’ନୁ... ଟା’ଶାପେ’ନୁ...
 ନି’ଙ୍ଗେ ଆ’ନୁ ଜେ’ଡା ଜହାରୀ... || ୨ ||
 ନି’ଦେ, କୁଇଭାଷା... ଆ’ମୁ କୁଇ ଲ’କୁ
 ଲା’କାଇନାମୁ, ସ’କାଇନାମୁ
 ନି’କୁଇ ଭାଷା ବେଷ୍ଟିମାଞ୍ଜାଇଁ...

ଟ’ଶାପେ’ନୁ... ଟ’ଶାପେ’ନୁ...
 ନି’ଙ୍ଗେ ଆ’ନୁ ଜେ’ଡା ଜହାରୀ... || ୨ ||
 ଆ’ବା ଇଥାରି ଦା’ଦା କ’କୁରି ଜହାରୀ ଗିପିଞ୍ଜାଇଁ
 କୁଇଦିନା ତା... ରେହା ଜେ’ଡାଡ଼ା’ଇ ଲଈନାୟ
 କୁଇ ଭାଷାତାରା ପାଦା ଇଟିନାୟ...
 ଟା’ଶାପେ’ନୁ... ଟା’ଶାପେ’ନୁ...
 ନି’ଙ୍ଗେ ଆ’ନୁ ଜେ’ଡା ଜହାରୀ... || ୨ ||

ମାଟି ଦେବତା (ଓଡ଼ିଆ ଭାବାର୍ଥ)

ମାଟି ଦେବତା... ମାଟି ଦେବତା
 ତୁମକୁ କର ଯୋଡ଼ି ନମଶ୍କାର,
 ତୁମ ପାଇଁ ମୁଁ... ବଂଚିଛି
 ଖରା ବର୍ଷାରେ କାମ କରି ଏ ଦୁନିଆରେ
 ସୁଖ ଦୁଃଖରେ ରହୁଛି
 ମାଟି ଦେବତା... ମାଟି ଦେବତା
 ତୁମକୁ କର ଯୋଡ଼ି ନମଶ୍କାର,
 ଆମେ ପୂଜା କରୁଛୁ ନିତି
 ଆମ ଭଲ ପାଇଁ
 ଆମେ କୁଳଲୋକ ତୁମ ପାଇଁ
 ପାହାଡ଼ ପର୍ବତ ଦୁନିଆ ଲୋକ
 ଆସ ଏକ ହୋଇ ରହିବା
 ଗୋଟିଏ ସରରେ
 ଗୋଟିଏ ତାଳରେ ଗାତ ଗାଇବା
 ମାଟି ଦେବତାଙ୍କର
 ତୁମକୁ କର ଯୋଡ଼ି ନମଶ୍କାର,
 ତୁମରି କୁଳ ଭାଷା ଆମେ କୁଳ ଲୋକ
 ଆମେ ପୂଜା କରୁଛୁ ନିତି ।

ତୁମର କୁଳ ଭାଷାରୁ
 ମାଟି ଦେବତା... ମାଟି ଦେବତା
 ତୁମକୁ କର ଯୋଡ଼ି ନମଶ୍କାର,
 ବାପା ମାଆ, ମତସା ମାତସାଙ୍କୁ ମୋର ପ୍ରଣତି
 କୁଳ ଦୁନିଆରେ ଆମେ ଭଲରେ ରହିବା
 କୁଳ ଭାଷାର ଟେକ ରଖିବା
 ମାଟି ଦେବତା... ମାଟି ଦେବତା...
 ତୁମକୁ କର ଯୋଡ଼ି ନମଶ୍କାର ।

-ସୁନାକାର୍ତ୍ତ, ଫିରିଙ୍ଗିଆ, କନ୍ଧମାଳ

ମେ-୮୧୪୪୧୮୦୨୧

ମାର ଟା’ଶାପେ’ନୁ

ଗା’ଡ଼ନୀକ : ବିଶ୍ୱରଞ୍ଜନ କହଁର

ମାର ଟା’ଶାପେ’ନୁ ।
 ମାଦାରା ଗୁହାରୁ ବେଳେମୁ ॥
 ଅଧିମାରୁ ସା’ରୁପେ’ନୁ ମାଦାରା ଜୁହାରୁ ଅମୁ ।
 ପାଠ ଟାଣ ପଢି ଆବାଏ ଅନୁ ॥
 ନି’ଙେ ଲା’କାସକା ପୁଞ୍ଜିସିଦେନୁ ।
 ବାନେଞ୍ଚୁ ଲଞ୍ଜା ନି’ଙେ ପେ’ନୁ ॥
 ଦିପ ଏରସାନାଇ ଜପିଞ୍ଜାଇ ଆ’ନୁ ।
 ଦାହିଦାହି ଆ’ନୁ ଆରାରାଇ ମାଞ୍ଜାଇ ପେ’ନୁ ॥
 ଇମେ ମାର୍ଗା ମାଞ୍ଜି ମେୟପି ସିଡ଼େନୁ ଆ’ନୁ ।
 ଏବା ଡେକା ତଞ୍ଜାରାମୁ ନା’ଙେ ॥
 ପୁଜୁମାରା ସିଆଇମା ନି’ଙେ ।
 ନା’ଦା ଦୁଃଖ ଅଦିମା ଇନୁ ॥
 ନେ’ଗି ସୁକୁତାଇ ଲିଖିମା ଆ’ନୁ ।
 ନିଃ ପାଦ ତାନି ଲତାନେ ମନ ॥
 ଆ’ନୁଗ ଅଧମ...
 ବେ’ଡେକା ତଞ୍ଜାରାମ ଇଆ... ।

-ଫୌରିଙ୍ଗିଆ, କଷମାଳ

ମୋର ମାଟିଦେବତା (ଓଡ଼ିଆ ଭାବାର୍ଥ)

ମୋର ଧରଣିପେ'ନୁ
 ଆମର ପ୍ରଶାମ ପ୍ରାର୍ଥନା ଶୁଣ ।
 ପାଠ ଚାଟ ପଢି ନାହିଁ ମୁହଁ
 ତମକୁ ପୂଜା କରି ଜାଣୁନି ।
 ତମେ ଆସିବ ବୋଲି ଭଗବାନ
 ଦୀପ ଜାଲିଣ ଅପେକ୍ଷା କରିଛି ।
 ତମକୁ ଖୋଜି ଖୋଜି
 ନେହୁରା ହୋଇ ଢାକୁଛି ମାଆ
 କୋଉଠି ଲୁଚିଛ ଖୋଜି ପାଉନି ।
 ଥରେ ଦେଖା ଦିଅ ମାଆ
 ଫୁଲମାଳ ଦେବି ତମକୁ ।
 ମୋର ଦୁଃଖ ଦୂର କର
 ସୁଖରେ ରହିବାକୁ ଦିଅ ।
 ତମ ପାଦ ତଳେ
 ତମ ହୃଦୟରେ ରହୁଛି ମୋ ମନ ।
 ମୁଁ ତ ଅଧମ
 ଥରେ ଦେଖା ଦିଅ ମାଆ ।

* * *

-ଫୌରିଞ୍ଜିଆ, କନ୍ଦମାଳ

ଆ’ମୁ ଗସାମା’ଲା ବାଇପୁ’ଙ୍ଗା

ଗା’ଡ଼ିନୀଜା-ମାନିନୀ ପ୍ରଧାନ

ଆ’... ଆ’ମୁ ଗସାମା’ଲା ବାଇପୁ’ଙ୍ଗା ।
 ପୁ’ସାମାନାମୁ ଗବୁ ଗବୁ ଇଞ୍ଜିନୀ’ମୁ ॥

ଆ’... ଆ’ମୁ ପାଙ୍ଗାବେ’ଟା ବାଇପୁ’ଙ୍ଗା ।
 ପୁ’ସାମାନାମୁ ଟି’ଲୁ ଦାଳି ତେ କାହାନାମୁ ॥

ବାଇ ଦେଶା ଆ’ବା, ମାଇ ଟା’ଣା ଆଜା ।
 ପିଲୁ ସା ମାଞ୍ଜାଦି ମା’ଙ୍ଗେ ସା’ଞ୍ଜା...ଆ ॥

ବାଇ ମା’ଲାପୁ’ଙ୍ଗା ପୁ’ଙ୍ଗା ପୁ’ସାନାମୁ ।
 ଆ’ଜାନାମୁ ଏସେସ ସା’ଞ୍ଜା ॥

ଛରି ମା’ଦେ କୁଳଦିନା ସା’ଞ୍ଜାମାନାରୀ ଦିନା (ରିଃବେତ୍ତି) ।
 ଏସେସ ଆଡ଼େ ରେହାଇ ରେହାନା ॥

ଆ’... ଆ’ମୁ... (ବେତ୍ତ’ପା) ରିଃ ବେତ୍ତି) ।
 ଗା’ଡ଼ି(ଶି) କାହାଇନୁ ରେହାଇ ରେହାନା ॥

ଆ’... ଆ’ମୁ... ଗସାମା’ଲା ବାଇପୁଙ୍ଗା (ବେତ୍ତ’ପା)

ଆମେ ବଣପାହାଡ଼ର ଫୁଲ (ଓଡ଼ିଆ ଭାବାର୍ଥ)

ଆମେ ବଣ ପାହାଡ଼ର ଲୋକ ।

ସେହି ବଣ ପାହାଡ଼ରେ ବିଜିନ୍ ପ୍ରକାର ଫୁଲ ଫୁଲ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ।

ସେହି ଫୁଲମୂଳ ଖାଇ ମନଖୁସ୍ତିରେ ଜାଇଫୁଲକୁ ଦୋଳିରେ ଲଗାଇ ଖେଳୁଛୁ ।

ଆମ ଦେଶ, ଆମ ମାଟିର ବାପା ମାଆ ।

ପାହାଡ଼ ଦେବତା, ମାଟିମାଆ

ଜନ୍ମ ଦେଇଛି କେତେ ଯନ୍ତ୍ର ସହଜାରେ ।

ବଣ ମାଳର ଫୁଲଟିଏ ହୋଇ ଫୁଟିଅଛି ।

ଦିଶୁଛି ଅତି ସୁନ୍ଦର ମନଲୋଭା ।

ମୁଁ ତ କଥା ନ ଜାଣିବା ରୁଅ ।

କବିତା ପଦେ ଲେଖୁ ଦେଇଛି ।

ଫୁଲ ଥୁଲେ କ୍ଷମା କରିବୁ ମାଆ ।

ଜ୍ଞାନାକାରୀ, ସାରାଜାଡ଼ା, କୁଳଦିନା

ସାଙ୍ଗ-ଡଲା

ଗା'ଡନୀଜ : ବେଦବର ପ୍ରଧାନ

ପେ'ନୁ କାବାଡ଼ି ଶିତେକା କୁଳଙ୍ଗା ବେ'ତେରୁ ସାଙ୍ଗଡଲା ।
ମୁସିତେରୁ ସାଙ୍ଗଡଲା ବାଜାନା ବେଙ୍ଗେସି ପାଲା ॥

ସ'ରୁବାଡ଼ି ଲା'କିତାକେ ବେ'ତେରୁ ସାଙ୍ଗଡଲାଙ୍ଗା ।
ସାଙ୍ଗଡଲା ବେ'ସାନା ରେହାରେହାନା ଏ'ଦିତ ॥

ଲା'ଆଲା'ବେଙ୍ଗା ।
କାରାନାଲାତାନି ରୁତାନା ସ'ରୁବାଡ଼ି ଉହିତେରୁ କାଙ୍ଗା ॥

ଚଚକଡ଼ି ସାଙ୍ଗଡଲା ବେ'ସାନା ପେହିତେରୁ ମାକାଡ଼ାଙ୍ଗା ।
ସାଙ୍ଗଡଲା ବେ'ସାନା କେ'ଡୁକେରା କାତିତେରୁ ॥

କୁଳଙ୍ଗା ଏ'ଦାକ୍ରାହା ଗିଆନା କେଉଁଜବା, ମୁସିତେରୁ ।
ସାଙ୍ଗଡଲା ବେ'ସାନା କେ'ଡୁତାନି ଦେଙ୍ଗେଦେଙ୍ଗେନା ଏ'ନିତେରୁ ॥

ବାର୍ତ୍ତିତାଙ୍କି ସାଙ୍ଗଡଲା ବେ'ସାନା ମୁସିପା କ'ରୁ ଥ'ିତେରୁ ।
ଦେରିଆଜାଆ'ବା ଗିତ ସେଣ୍ଟିନ ସେ'ଡ଼ି ॥

ଦେରିଡ଼ାଙ୍ଗା ଦେରିକାଣ୍ଗା ଇଞ୍ଜାନା କେଡ଼େଙ୍କ ରେଡ଼ି ।
ସାଙ୍ଗଡଲା ବେ'ସାନା ତାଜାତ ଲା'ଆବୁଡ଼ିନି ॥

ଏ'ଦାକ୍ରାହା ଗଗଡ଼ିଗିଆନା ତାତ ମିରେନି କୁଡ଼ାନା ।
ଦେରିବଜି ଦେରିକାଜି ଇଞ୍ଜାନା ବେ'ତେରୁ ସାଙ୍ଗଡଲାଙ୍ଗା ॥

ରେହାରେହାନା ସି'କାତେରୁ ବୁଡ଼ିନାଆ କାଙ୍ଗାପ୍ରା'ଙ୍ଗା ।
ଦେରିଲ'କୁ ବା'ତେକା ସାଙ୍ଗଡଲା ବେ'ସାନା ॥

ନା'କୁତାଙ୍କି ସଡ଼ତାତେରୁ ।
ରେହାରେହାଡ଼େ ଏ'ଦାକ୍ରାହା ଗିଆନା ଜହାରା ସିତେରୁ ॥

ଦିନାଦେଶାତାକା ପୁନାକାରୁ ଇଞ୍ଜାନା ସାଙ୍ଗଡଲା ଡାସିତେରୁ ।
ଦେରିଆଜାଆ'ବା ସା'ତେକା ସାଙ୍ଗଡଲା ॥

ବେ'ସାନା ତୁଡ଼େଞ୍ଜିତାଙ୍କି ଥିତେରୁ ।
ପେ'ନୁ କାବାଡ଼ିଦେଏ ତୁଡ଼େଞ୍ଜି ରୁକ୍ଷା ବେ'ତେରୁ ସାଙ୍ଗଡଲା ॥

ତୁପା କୁ'ନା ଆ'ବା ସାଙ୍ଗଡଲା ରାହିଆପାକାରୀ କାଲେଙ୍କିକାଲା ।

ଚାଙ୍ଗୁ-ନିଶାଣ (ଓଡ଼ିଆ ଭାବାର୍ଥ)

ଭଗବାନଙ୍କୁ ପୂଜା କଲାବେଳେ ଚାଙ୍ଗୁ-ନିଶାଣ ବାଜା ବଜାନ୍ତି ।
 ତିଆରି କଲେ ଚାଙ୍ଗୁ-ନିଶାଣ ଭଗବାନଙ୍କୁ ଆରାଧ ପାଇଁ ॥
 ବନ ପର୍ବତ ପ୍ରକୃତି ପୂଜା କଲେ ଚାଙ୍ଗୁ-ନିଶାଣ ବାଜା ବଜାନ୍ତି ।
 ମଜା ମସିରେ ନୃତ୍ୟ କରନ୍ତି ଗାଁର ସମସ୍ତ ଲୋକ ॥
 ଖରାକୁ ନାହିଁ ତର ପାହାଡ଼ ପର୍ବତରେ କଲେ ଫଂସଲ ।
 ଚାଙ୍ଗୁ-ନିଶାଣ ବାଜା ବଜାଇ ମେରିଆ ପୂଜା କଲ ॥
 କୁଇ ଲୋକ ଗାତ ନୃତ୍ୟ କରି ଖୁସିରେ ରହିଲ ।
 ବାଡ଼ି ବରିଚା ଚାଙ୍ଗୁ-ନିଶାଣ ବାଜା ବଜାଇ ପୂଜାରୀ କଲେ ପୂଜା ॥
 ବଡ଼ ବାପାମାଆଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ ଦେଇ ବିବାହ କଲ ।
 ଚାଙ୍ଗୁ-ନିଶାଣ ବାଜା ବଜାଇ ଅନ୍ତରୀ ହଲେଇ ଖୁସିରେ ନୃତ୍ୟ କଲ ॥
 ବଡ଼ ବିବାହ ସାନ ବିବାହରେ ବିଭକ୍ତ କଲ ।
 ବଡ଼ ବିବାହ କରି ଯଶ ରଖୁଲ ॥
 ବଡ଼ ବିବାହ କରି ଚାଙ୍ଗୁ-ନିଶାଣ ବାଜା ବଜାଇ ॥
 ବରକୁ ଧୋତି ଗାମୁଛା, ଧନୁଶର ଧରି
 ଗାତ ନୃତ୍ୟ କରି ଖୁସିରେ ବିବାହ କରିଲ ॥
 ଘରକୁ ଅତିଥୁ ଆସିଲେ ଚାଙ୍ଗୁ-ନିଶାଣ ବାଜା ବଜାଇ ।
 କଲ ସାଗତ୍, ତା'ଙ୍କ ସଙ୍ଗେ କଲନୃତ୍ୟ ॥
 ଚାଙ୍ଗୁ-ନିଶାଣ ବାଜା ବଜାଇ ଦେଶ ବିଦେଶରେ ।
 ନିଜକୁ କଲ ଖ୍ୟାତି ॥
 ଭୁଲିଯିବା ନାହିଁ ଚାଙ୍ଗୁ-ନିଶାଣ ।
 ରହିଥାଉ କନ୍ଧ ସଂକୃତିରେ କାଳକାଳକୁ ॥

- ଏ. ଉ. ଏମ୍. ମାଲକାନାନ୍ଦିରି

ମା'ଦେ କୁଳଦିନା

ଗା'ଡ଼ନୀଜ : ଚନ୍ଦ୍ର ଶେଖର ମଲିକ

ମା'ଦେ କୁଳଦିନା... ଆ... ମା'ଦେ କୁଳଦିନା...

ଜହାରୀ ଗା'ଶାପେ'ନୁ ଜହାରୀ ବାସାପେ'ନୁ ଇମେ ମାଂଜି ଲା
ଇ'ନୁ ଇକେ ତଙ୍କା ରାଜାମୁଁ... ଆ'ନୁ କୁଳଦିନା ତାନୁ ॥ ୨ ॥
ଉଜାଡ଼ି ଚିନା... ॥ ୧ ॥

ଇ'ରି ମା'ଦେ କୁଳଦିନା...

ଜହାରୀ ସ'ରୁପେ'ନୁ ଜହାରୀ ବୁରାପେ'ନୁ ଜହାରୀ ଗୁସ୍ତୁପେ'ନୁ
ଜହାରୀ ବେ'ଲାପେ'ନୁ... ଇମେ ମାଂଜି ଡେ ଇ'ନୁ ॥ ୨ ॥
ବେଡ଼େକା ବୁଦ୍ଧି ସିଆନା ॥ ୨ ॥

ଇ'ରି ମା'ଦେ କୁଳଦିନା... ଇମା ମାନେ

ପିତାବାଲି, ଇମା ମାନେ ଏ' ବତ୍ରାଳି ବେଡ଼େକା ବୁଦ୍ଧି ସିଆମୁ ॥ ୨ ॥
ପ'ଞ୍ଜିନେ ଦିନା ॥ ୩ ॥

ଇ'ରିମା'ଦେ କୁଳଦିନା...

ପା'ଗ ପା'ତି ଆ'ନାସୁ, ବୁଦ୍ଧି ଇକେ ପୁନାସୁ, ଦିନା ଦେଶା ତା
କାତା, ବୁଦ୍ଧୁଜି ତେଲା ଆତା... ନା'ଙ୍ଗେ ଇକେ ବୁଦ୍ଧି ସିଆମୁ ॥ ୨ ॥
ଜେ'ତା ରେହାନା... ॥ ୫ ॥

ଇ'ରି ମା'ଦେ କୁଳଦିନା

ଜେ'ତା ଜୀଉ ସା'ଞ୍ଜାନା ।

ନାହୁ-ବୁରାକୁଳୁ, ପୋ-ବଇଡ଼ା, ନି-କିଷମାଳ

ଆମ କୁଇ ଦୁନିଆ (ଓଡ଼ିଆ ଭାବାର୍ଥ)

ଆମ କୁଇ ଦୁନିଆ... ଆମ କୁଇ ଦୁନିଆ
 ନମସ୍ତେ ଧରଣୀ ଦେବତା ନମସ୍ତେ ଘର ଦେବତା
 କେଉଁଠି ଅଛୁ କହ ।

ଦେଖାଦିଅ ଥରେ ପ୍ରଭୁ ମୁଁ କୁଇ ଲୋକ
 ଆଲୋକ କରି ଦିଅ କୁଇ ଦୁନିଆକୁ
 ନମସ୍ତେ ପାହାଡ଼ ଦେବତା ନମସ୍ତେ ସୃଷ୍ଟି ଦେବତା
 ନମସ୍ତେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଦେବତା କେଉଁଠି ଅଛୁ କହ
 ଏହି ଆମ କୁଇ ଦୁନିଆ ।

ଏଠି ଅଛି ପିତାବଳୀ, ଏଠି ଅଛି ମାଁ ବରାଳୀ
 ଏଠି ଅଛି ଖମେଶୁରୀ, ଏଠି ଅଛି ଏ ବାଉରୀ,
 କେଉଁଠି ଅଛୁ ଦେଖାଦିଅ ।

ଯଶ ଅପଯଶ ଦୁନିଆ ଜାଣିବ
 ଏହି ଆମ କୁଇ ଦୁନିଆ ।

ଏଠାରେ ଅଛନ୍ତି ମୂଳ ଜନଲୋକ ।

ପାଠ ପଢିବା କୁଇ ଦୁନିଆର ନାମ ରଖିବା
 ଭୁଲିଗଲି ଲୋ ଜେଜେମାଆ ।

ଆଉ ଥରେ କହ କନ୍ତ ସଂକୃତିର ଗନ୍ଧ, ଉପନ୍ୟାସ
 ଏହି ଆମ କୁଇ ଦୁନିଆ
 ଶାନ୍ତି ସରଳତା ସ୍ନେହ ଶ୍ରଦ୍ଧାରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ।

-ପ୍ରାମ-ବୁରା/ଟ୍ୟୁଲ, ବିଜ୍ଞାପନ, କନ୍ଦମାଳ

ଇଆ ସ’ରୁପେ’ନୁ

ଗା’ଡ଼ନୀଜ : ଉତ୍ତମ କହିଁର

ଗାଡ଼ି ଆଚେଏ ଇଆନି କୁ’ତତା
 ଆର୍ପିମାଇଁ ତାଙ୍ଗେ ଇଆ
 ଏ’ରେ ଇଆ ପୁନବା ଗିଆତେ ଦିନେକା
 ଅଟେ ରଣ୍ଗାଆ ଇଆ
 ସିତେଏ ତାନେ ଇତ୍ତୁ ସିତେଏ ଏଙ୍ଗା ଗୁଡ଼ି
 ପ୍ରାଇନୁ ଦୂରାତା ଲା’କା କାଡ଼ୁତା
 ବାହି ଭାଲୁ’ତତା ସେଦୁରି କା’ଜା ଆଚେକା
 ଇଆ ଏ’ରି ଆଇମାନେ ପେ’ନୁ
 ମାଇଁ ନା’ଜୁ କୁଇଙ୍ଗା ମା’ନି ଆଜାନା ତାଙ୍ଗେ
 ସିତେରୁ ତାନା ପାଦା ଇଆ ଗ’ଞ୍ଚୁସ’ରୁ ଇଙ୍ଗେ
 ନେଣି ଗେଲା ଦୁଃଖୁ ଗେଲା ତାନା କାଡ଼ୁତା ପ୍ଲା’ପି ମାଇଁ
 ଜହାରୀ ଗିଆ ପ୍ଲା’ପିଞ୍ଜାଇଁ ଏ’ଇଆ ଗ’ଞ୍ଚୁସ’ରୁ ମାଞ୍ଜାଦୁମୁ ନାକେ ଇଙ୍ଗେ
 ମା’ରା ଇଆ ସି’ତାନେ ନା’କେ
 ଆଚେକା ବେ’ଲା ପେ’ନୁ ତା’ଞ୍ଚୁ ପେ’ନୁ
 ଇଆ ସିଆମୁ ମେ’ଲା ପ୍ଲା’ପା ବେଞ୍ଜାମୁ ଇଆ
 ମାଞ୍ଜାଦୁମୁ ନାକେଏ ଇଆ ଗ’ଞ୍ଚୁସ’ରୁ ପେ’ନୁ
 ଏସେକା ତାରାତେଣକା ମାଇଁ ଆକେରୁ ବଡ଼ୁରୁ
 ଲା’କାଇ ମାଞ୍ଜାନେରୁ ନି କାଡ଼ୁତା
 ଇଦାଲି ତାରାଗ ଆ’ନୁ ଦେ ଉତ୍ତମ
 ପ୍ଲା’ପି ମାଞ୍ଜାଇଁ ନାଡ଼ାଙ୍କି ମାଦେଙ୍କିତା
 ମାଇଁ ନା’ଜୁ ସେ’ରୁଡ଼ାଇ ପ୍ଲା’ସୁଡ଼ାଇ
 ଇଆ ଆନା ଆଙ୍ଗିବୁଡ଼ି ଗୁଲେଖିଲ’କୁ ଆ’ମୁ
 ନି’ସିଶାଆ ଲେଞ୍ଜାତା ପ୍ଲାକସା ଦୁତାମୁ ଇଆ
 ନେଗାଡ଼ାଇ ମାଞ୍ଜାଦୁପାକାମୁ ଦୁକୁଗ ଏହେତାମୁ ଇଆ ।

ମାଁ ପର୍ବତ ଦେବତା (ଓଡ଼ିଆ ଭାବାର୍ଥ)

ଜନମ ହୋଇଲି ମାଆର କୋଳରେ
ତାକୁଥିଲା ମୋ ମାଆ ।
ସେହି ମାଆ ଜଣାଇ ଦେଲା ଦିନେ
ଆଉ ଗୋଟେ ମାଆ
ନାହିଁ ତା’ର ଘର ନାହିଁ ତା’ର ବାରି
ଗଛମୂଳେ ପୂଜା ପାଏ ।
ପଥର ମୁଣ୍ଡରେ ସିଦ୍ଧୁର ଲାଗି
ମାଆ ହୋଇ ସେ ବିରାଜମାନ ହୁଏ ।
ଆମ ଗାଁର କନ୍ଧଲୋକ ମାନନ୍ତି, ପୂଜା କରନ୍ତି ।
ଦେଲେ ତାଙ୍କର ନାମ ଗଞ୍ଜୁ ପର୍ବତ
ସୁଖ ସମୟରେ ଦୁଃଖ ସମୟରେ ତା’ ପାଦଧୂଳି
ମୁଣ୍ଡରେ ବୋଲି ହୋଇ ନମଶ୍କାର କରି
ଏ ମାଆ ! ଗଞ୍ଜୁ ପର୍ବତ ବୋଲି ତାଙ୍କନ୍ତି ।
ମାଆ ନଥବା ପିଲାର ତାକ ଶୁଣିମା
ରହିଥା ମାଆ ମୋ ପାଖରେ ଗଞ୍ଜୁ ପର୍ବତ
ପୂର୍ବ କାଳରୁ ମୋ ଦାଦା କକାମାନେ
ପୂଜା କରୁଥିଲେ ତମ ପାଦତଳେ
ଏବେ ମୁଁ ଯେ ଉତ୍ତମ
ତାକୁଛି ସଞ୍ଜ ସକାଳେ ।
ଆମ ଗାଁର ଗାଇ, ବଳଦ, ଛେଳି
ମାଆ, ବାପା, ଅପା, ଖୁଡ଼ି ସବୁଲୋକ
ତୋ କୋଳରେ ଧରି ରଖୁଥା ମାଆ
ଭଲ କରି ରଖ ମାଆ ଦୁଃଖ ବିନାଶ କର ।

ଗ୍ରାମ-ଗଞ୍ଜୁ, ପକାର, ଓରିନ୍ଦୀଆ

ଜହାରୀବା ପ୍ରଦୀପ

ଗା'ଡ଼ନୀକ : ଲମ୍ବାଦର ପ୍ରଧାନ

ଜହାରୀ ଜହାରୀ ଆ'ବା ପ୍ରଦୀପ ନା'ଙ୍ଗେ ॥ ୧ ॥
 ଗା'ଡ଼ି ବ୍ରି'ସିନାରା ତାଣୁ ତ'ସ୍ତାତି, ନା'ଙ୍ଗେ
 କୁଇ ପ'ଡ଼ିଆ'ଟେକାନି ମେୟତେ ଆଦାରୀ
 ଉଜାଡ଼ି ସି'ଆଦି ତ'ସାନାଙ୍ଗା ପାହେରୀ ॥ ୨ ॥
 କୁଇକବି ଇ'ନୁଆ'ବା ଦେରା ଲ'କୁତୀ
 କୁଇ କବିଙ୍ଗାରି ଆ'ବା ଜେ'ଡା ନ'ନାତି ॥ ୩ ॥
 ନ'କିକି ସାନା ପାହେରୀ ତ'ସାଦି ନା'ଙ୍ଗେ
 ଇସେ ବେଷ୍ଟା ନା'ଦେ ଆ'ବା କାଉଡା ନି'ଙ୍ଗେ ॥ ୪ ॥
 ନି' ଜେ'ଡାଡ଼ାଇ ବା'ପାକାଇ ପଦଙ୍ଗା
 ବ୍ରି'ସେବ୍ରି'ସେ ବ୍ରି'ସାକାନୁ ଗା'ମେ ଗା'ଡ଼ିଙ୍ଗା ॥ ୫ ॥
 କୁଇ ଗା'ଡ଼ିତାନି ଜୀଉ ମାଞ୍ଜା ଗଜାରୀ
 ଇଙ୍ଗିତା ତ'ସାମୁ ନା'ଙ୍ଗେ ନେଗି ପାହେରୀ ॥ ୬ ॥
 ପ୍ରଦୀପ କହଁର ଆ'ବା ଜହାରୀ ନି'ଙ୍ଗେ
 ଡ'ଇ ବ୍ରି'ସାସାକେ ଦୂସ ପିଠାରାଜାଦି ନା'ଙ୍ଗେ ॥ ୭ ॥

- ମା'ଛୁ-ସ'ଲାଗୁଡ଼ା, ସାରାଙ୍ଗାଡ଼ା

ପ୍ରଣାମ ବାପା ପ୍ରଦୀପ (ଓଡ଼ିଆ ଭାବାର୍ଥ)

ନମସ୍କାର ବାପା ପ୍ରଦୀପ ତୁମକୁ
 କବିତା ଲେଖିବାର ରାସ୍ତା ଦେଖାଇଲ ମୋତେ ॥ ୧ ॥
 କୁଇ ପଢ଼ିଲାବେଳକୁ ଅନାର ଦେଖାଦେଲା
 ଆଲୋକ ଦେଇ ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଲ ॥ ୨ ॥
 କୁଇ କବି ତୁମେ ବଡ଼ ଲୋକ
 କୁଇ କବିମାନଙ୍କର ବାପା ତୁମେ ମନ କିଣି ନିଅ ନିତି ॥ ୩ ॥
 ଆଗକୁ ଯିବାର ରାସ୍ତା ଦେଖାଇବ ତୁମେ
 ଏତିକି କହି ତୁମ ପାଦଧୂଳି ଦିଅ ॥ ୪ ॥
 ତୁମ କୃପାବଳେ କୁଇ ପଦ ଦିଗୁଣା ହେଉ
 ଲେଖୁ ଲେଖୁ ଲେଖୁବି ଅଧୂକ କବିତା ॥ ୫ ॥
 କୁଇ କବିତାରେ ଜୀବନ ଥାଉ ।
 ସେମିତି ମୋତେ ଦେଖାଉଥାନ୍ତୁ ଭଲ ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରି ॥ ୬ ॥
 ପ୍ରଦୀପ କହାର ବାପା ତୁମକୁ କୋଟି କୋଟି ପ୍ରଣାମ
 ଖରାପ ଲେଖୁଥିଲେ ଶମା କରି ଦେବ ॥ ୭ ॥

-ଗ୍ରାମ-ସଲାଗୁଡ଼ା, ସାରଙ୍ଗଡ଼, କନ୍ଧମାଳ

କୁସାବର ଉହିନାସୁ

ଗା’ଡ଼ନୀଜ : ବୁଦ୍ଧଦେବ ଜହଁର

ବା’ଦୁ କୁସାବର ଉହିନା ଆ’ଜୁ
 କତା ନାହିଁ ଏସେ ବାଜିନା ଆ’ଜୁ ।
 ବା’ନେ ଜେଷ୍ଠ ତା’ଙ୍ଗୁ ପୁ’ନି ପି’ଜୁ ବା’ନେ
 ଆର୍ଦ୍ରା ସିନା ବା’ଡ଼ା ତୁ’ନାଡ଼େ ଆ’ଜୁ ।
 ବା’ଡ଼ାତା ଉହିନା ବିନିସି ସିଦେଲି
 ଭେଣ୍ଟିଙ୍ଗା, କା’ରେକା, ଉହିନା ଆ’ଜୁ ।
 ସାଇଁଙ୍ଗା, ପୁତ୍ରକା, କୁଡ଼ିଙ୍ଗା ବାଙ୍ଗେଣି
 ଚମାଟ, ମର୍କଙ୍ଗା, ଉହିନା ଆ’ଜୁ ।
 ଉଲି, ଆଲୁମୂଲା, କୁବି ଉହିନାସୁ
 ଅମରତି, ପ୍ରାଣ୍ନ ଉହିନା ଆ’ଜୁ ।
 ଦେହା ଆ’ଗିତେକା ଆ’ଗାକି ଅ’ନାସୁ
 ଗା’କାଙ୍ଗା ପା’ଇଙ୍ଗା ପା’ନାଡ଼େ ଆ’ଜୁ ।
 ବୁଦ୍ଧଦେବ ବେ’ଲାପା’ଡ଼ା, କଟ୍ଟିଙ୍ଗିଆ
 କରିମାଳ ଜିଲ୍ଲା ଚିକଣା ପୁଞ୍ଜୁ ।

ଆସ ପନିପରିବା ଲଗାଇବା (ଓଡ଼ିଆ ଭାବାର୍ଥ)

ଆସ ଶାଶ, ପନିପରିବା ଲଗାଇବା ଆମେ
 କିଣିକି କେତେ ରାଷ୍ଟ୍ରିବା ଆମେ ।
 ଆସିବ ଜ୍ୟେଷ୍ଠ ମାସ ଆସିବ ନୂଆ ବରଷା
 ଭଲ ଭାବରେ ବାରିକୁ ହଲ କରିବା ଆମେ ।
 ବାରିରେ ଲଗାଇବା ବିନିସି, ଜନ୍ମି
 ଭେଣ୍ଟି କଲରା, ଲଗାଇବା ଆମେ ।
 ଛଟା, କଖାରୁ, ଛୁଣ୍ଡା, ବାଇଗଣ
 ଚମାଚ, ଲଙ୍କା, ଲଗାଇବା ଆମେ ।
 ପିଆଜ, ଆଳୁ, ମୂଳା, କୋବି ଲଗାଇବା
 ଅମୃତ ଭଣ୍ଟା ଗଛ ଲଗାଇବା ଆମେ
 କାଧୁଲ, ମୁଗ ତରକାରୀ ବହୁତ ଭଲ ଲାଗେ
 ମାଙ୍ଗଡ଼ ଦାଉରୁ ରକ୍ଷା କରି ଜଗିବା ଆମେ
 ବୁନ୍ଦଦେବ ଦେଲାପଡ଼ା, କଟ୍ଟିଛିଆ
 କନ୍ଦମାଳ ଜିଲ୍ଲା ଠିକଣା ମୋର ।

-ବେଲୀ/ପଡ଼ା, କଟ୍ଟିଛିଆ, କନ୍ଦମାଳ

ବା'ଦୁ ଜୁ'ଟୁ ଆ'ନାସୁ

ଗା'ଡମୀକ : କରୁଣାକର ପ୍ରଧାନ

ଆଜା, ଆ'ବା, ଦା'ଦା, କ'କା ଡେ
 ବା'ଦୁ ଜୁ'ଟୁ ଆ'ନାସୁ,
 ମା'ଦାରା କୁଇକାତା ଏଙ୍ଗା
 ମା'ଦା ସା'ଜା ନି'ପ୍ଲାସୁ।
 ସା'ସିଙ୍ଗାନ୍ତେ ଆଡାନାଙ୍ଗାଟି
 ସା'ସି କାତା ଚିତାସୁ,
 ଆଜା, ଆ'ବା ଆ'ଫା କୁଆନା
 ବାପା, ମାଆ ଆ'ର୍ଟାସୁ।
 ଆନି କାତା ପୁସେକା ବେଏ
 କୁଇ କାତା ବୁଡ଼ିଜାସୁ,
 ମାଇ ମି'ଡା ବ'ଦାଙ୍ଗାନି ଡେ
 ମା'ଦା କାତା ଗ୍ରା'ପ୍ଲାସୁ।
 ଛଡୁଡ଼ାଇ ସାଇ ମିଅନ୍ତି
 ନା'ଜୁଡ଼ାଙ୍ଗି ହା'ଡ଼ିନା,
 ଦିନା ଦିନାତା କୁଇକାତା
 ଆ'ଜୁ ଡେ ପ'ଙ୍ଗାଗିନା।
 ମାସି ସିଡ଼ାତାଇ ସା'ଜାଙ୍ଗା
 ନା'ସାତାଙ୍ଗି ବାଇନ,
 ବୁଦିଂ ତ'ସା ତ'ସି ଗିଆନା
 ମା'ଙ୍ଗେ ପ୍ଲାପକି ମାଞ୍ଜାନା।
 ଏମାଇତ କାତାଂ ବେସାନା
 ମା'ଙ୍ଗେ ଜେବିଞ୍ଗାନେରୁ।

ଏମାଇ ତାବୁ ପାଇତାରା
 ଲ'ବା ତ'ସିଙ୍ଗାନେରୁ।
 ତାବୁ ପାଇ ସେ'ଲୁ ଏନେକି
 ଆ'ଜୁ ଗ୍ରେ'କି ଇସାସୁ,
 ମା'ଦାରା କୁଇ ଲା'କା ସ'କା
 ବୁଡ଼ିନିସି ସାଜିନାସୁ।
 ଦାନ୍ତି, ସ'ରୁ, ତ'ଶ ତବଙ୍ଗା
 ଲା'କା କ'ଗାଇ ମା'ନେ,
 ମା'ଦେ ଡେ' ଲ'ରି କୁଇ ସା'ଜା
 ପ୍ରା'ଙ୍ଗିସି ସାଜିମାନେ।
 ଏସେ ଆନା ଆ'ତେକା ବେଏ
 ସା'ଜା ବୁଡ଼ା କୁ'ନାସୁ,
 ସା'ଜା ତୁଣେକାନି ରନିସି
 ଜା'ତି ମୁହି ଆ'ନାସୁ

-ମିଆନ କଙ୍ଗେର୍କିଣ୍ଠ, ସାରାଙ୍ଗାଡ଼ା, କୁଇଦିନା

ଆସ ଏକତା ହେବା (ଓଡ଼ିଆ ଭାବାର୍ଥ)

ବାପା, ମାଆ, ଭାଇ, କଜା ଆସ ଏକତା ହେବା ! ଆମ କୁଳଭାଷା ଏବଂ ସଂସ୍କୃତିକୁ ବଂଚାଇବା । ଓଡ଼ିଆ ମାନଙ୍କ ସହ ମିଶି ଆମେ ଓଡ଼ିଆ କହୁଛୁ । ‘ଆଜା, ଆ’ବା’ ନ ଡାକି ‘ବାପା, ମାଆ’ ଡାକୁଛୁ । ଯେଉଁ ଭାଷା ଜାଣିଲେ ସୁନ୍ଦର ଆମ କୁଳ ଭାଷାକୁ ଭୁଲିବା ନାହିଁ । ତା’ ସହ ଆମ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଆମ ଭାଷା ଶିଖାଇବା । ଘରୁ ତଳ ଉପରକୁ ଏବଂ ଗ୍ରାମକୁ ଗଠି କରିବା ତତ୍ତ୍ଵ ସଂଗେ ଅଂଚଳ ଅଂଚଳକୁ ଆମ ଭାଷାକୁ ପ୍ରଚାର ପ୍ରସାର କରିବା । ନାହିଁ ନଥିବା ସଂସ୍କୃତ ଗୁଡ଼ିକ ଆମ ଗ୍ରାମାଂଚଳକୁ ଆସୁଛି । ଆମ ଲୋକଙ୍କର ସରଳତା ଦେଖୁ କଲେ କୌଣସି ଆମକୁ ଆକ୍ରମଣ କରୁଛନ୍ତି । କିଏ ବିରିନ୍ଦୁ କଥା କହି ଆମକୁ ଚାଣ୍ଡିଛନ୍ତି ତ ଆଉ କିଏ ଟଙ୍କା ପଇସାର ଲୋଭ ଦେଖାଇ ଚାଣ୍ଡିଛନ୍ତି । ଟଙ୍କା ପଇସାରେ ଲୋଭ ହୋଇ ଆମେ ତାଙ୍କ ଆଡ଼କୁ କଲି ଯାଉଛୁ । ଆମର କୁଳ ପୂଜାବିଧୁ ଆମେ ଭୁଲିଯାଉଛୁ । ଧରଣୀ ଦେବୀ, ପର୍ବତ, ଚାର୍ଦ୍ଦିଶ୍ଵର ପୂଜାବିଧୁ କମି ଯାଉଛି । ଆମର ଏହି କୁଳ ସଂସ୍କୃତ ଲୁପ୍ତପ୍ରାୟ ହୋଇ ଯାଉଛି । ଯେତେ ଯାହା ହେଲେ ସୁନ୍ଦର ଆମ କୁଳ ସଂସ୍କୃତିକୁ ଭୁଲିବା ନାହିଁ । ଆମ ସଂସ୍କୃତିକୁ ଛାଡ଼ିଦେଲେ ଦିନେ ଆମେ ଆମର ଜାତି ଓ ପରିଚଯ ହରାଇ ବସିବା ।

-ଉପର କଣ୍ଠରାକିଆ, ସାରଙ୍ଗଡ଼, କନ୍ଧମାଳ

ଟା’ଣାପେ’ନୁନି ଗାଁରୀ

ଗା’ଡ଼ନୀକ : ବିଶ୍ୱମର ପ୍ରଧାନ

ଜହାରୀ ଇଆ ଟା’ଣାପେ’ନୁ ।
 ଜହାରୀ ଇଆ ବାସାପେ’ନୁ... ॥
 ଜଥାରୀ ଗିଯି ମାଜାଂନାମୁ ।
 ଇଆ ଗ ନି’କାଉଡ଼ା କୁରାଇଜାଂନାମୁ ॥
 ଆ’ମୁ... ନି’କ୍ରା’ଡ଼ା କୁରାଇଞ୍ଜାନାମୁ
 ଦିନା ପ୍ଲି’ତାବା ଦେସା ପ୍ଲି’ତାବା ॥
 ଇ’ନୁ ବ୍ରା’ଡାନାଙ୍ଗା ମାଞ୍ଜି ଇଆ ।
 ଇଆ ଗ ଇନୁ... ପ୍ଲାଙ୍ଗାନା ମାଞ୍ଜି ॥
 ଟା’ଣା ଦେଙେ ଦେଙେ ଇସାବା ।
 ଦିନା ଲେଦେ ଲେଦେ ଇସାବା ॥
 ଦେସା ଲେଦେ ଲେଦେ ଇସାବା ।
 ସ୍ଵର୍ଗ ରାକା ତିଞ୍ଚାମାଞ୍ଜି ॥
 ଇଆ ଗ ଟା’ଣାବିରା ଗାଞ୍ଜାଗିତି ।
 ଇ’ନୁ ମା’ଚିଣ୍ଠି ଇ’ନୁ ମା’ଆଣ୍ଠି ॥
 ଇ’ନୁ ବୁଝଣି ଇ’ନୁ ବୁଝେଣି
 ଇଆ ଗ, ଇ’ନୁ ତୁର୍କିଣ୍ଠି, ଗ୍ରାମସେଣିଣ୍ଠି
 ଇ’ନୁ ଜା’କେରୀ ଇ’ନୁ, ସାଦେଶୀ
 ଇଆ ଗ ନା’ଜୁଜ’ଙ୍ଗା ମାଞ୍ଜାଦି ।
 ଇଆ ଗ ନି’କ୍ରା’ଡ଼ା କୁର୍କିଞ୍ଜାନାମୁ
 ଆମୁନି’ କ୍ରା’ଡ଼ା...ମାନାମୁ
 କାଲେଙ୍କାଳା ମା’ଦାରା ବେଞ୍ଜଦୁତାମୁ ଗାଁରୀ ।

ମାଟି ମାଆଙ୍କୁ ଗୁହାରୀ (ଓଡ଼ିଆ ଭାବାର୍ଥ)

ପ୍ରଣାମ ମାଆ ଧରଣୀ ଦେବତା
 ପ୍ରଣାମ ମାଆ ଘର ଦେବତା ॥
 ପ୍ରଣାମ କରୁଅଛୁ ।
 ମାଆ ଲୋ ତୁମ ପାଦରେ ଗୁହାରୀ କରୁଛୁ
 ଆମେ ତୁମ କୋଳରେ ଗୁହାରୀ କରୁଛୁ
 ଏ'ମାଟି ଏ ବିଶ୍ଵକୁ ସୃଷ୍ଟିକରି
 ତୁମେ ଧନ୍ୟ ହୋଇଛ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ହୋଇଛ ମାଆ ।
 ତୁମେ ବିଷ୍ଵାର କରି ପରିଚିତ ଅଛ ॥
 ମାଟି ଦୂଳଦୂଳ, ଅସ୍ତ୍ରିର ହେଲା ବେଳକୁ
 ଦୁନିଆ ଚଳମଳ ହେଲା ବେଳକୁ ॥
 କଂଚା ରଙ୍ଗ ଖାଇଛ ।
 ମାଆଲୋ ମାଟିକୁ ଗାଣ କଲୁ ସ୍ତିର କଲୁ ।
 ତୁମର ମହିମା ତୁମର ଗାରିମା ଜଗତ ଗାଇଲା ।
 ତୁମେ ଇଷ୍ଟ ଦେବୀ ତୁମେ ଧରଣୀ ଦେବୀ
 ତୁମେ ଗ୍ରାମଦେବୀ ତୁମେ ଖତର ଦେବତା
 ତୁମେ ଧରଣୀ ଦେବତା ତୁମେ ସୀମାରକ୍ଷକ ଦେବତା
 ମାଆଲୋ ତୁମ ପାଦରେ ଗୁହାରୀ କରୁଛୁ
 ଆମେ ତୁମ କୋଳରେ ଅଛୁ ।
 କାଳକାଳ ଆମ ଗୁହାରୀ ଶୁଣା ମାଆ ।

ପିଃପି ମାନାସୁ

ଶା'ଡ଼ନୀଜ : ବାବୁଲା କହଁର

ଆ'କୁଡ଼େ ଆ'ବା କୁଳଙ୍ଗାନାସୁ
 କୁଳଦିନାତାନି ପ୍ଲ'ଆ ମା'ନାସୁ ॥
 କୁଳଦିନାତାନି ଆ'କୁ ପ୍ଲ'ଆନା
 କୁଳଦିନା ସିରିବିଦି ବୁଡ଼ନାଇ ମାନା ॥
 ବା'ଦୁ ନେଞ୍ଚୁ ଗୁଲେଖ ଲ'କୁ କୁ'କୁ ଆ'ନାସୁ
 ଇନା ଇନା ବୁଡ଼ନାଇ ନାସୁ ବା'ଦୁ ଦାଇନାସୁ ॥
 କୁଳ ଇତୁତା ଗାଡ଼ି ଆତା ତିନିମା ଉନ୍ମୟା ଗିତା
 କୁଏଞ୍ଚୁ ଇଞ୍ଜା ଲ'କୁରି ବେସାନା ॥
 କୁରକାତାତିନି ପିଃପି ମା'ନାସୁ
 ଇ'ଟା'ଶାତାନି ରାହିଆତା ଇତୁ ଗୁଡ଼ିଙ୍ଗା ଗିତା ॥
 ତାଙ୍ଗେ ନେଞ୍ଚୁ ଲା'କା ପିହାନା
 ପିହାନା ଆ'କୁ ରାହି ଆ'ତାସୁ ॥
 ସ'ରୁବାଡ଼ିତା ତା'ସା ପାଇଟି କାବାଡ଼ି ଗିତା
 ସ'ରୁ ଲା'କା ସ'କା କୁ'ଆନା ॥
 ଏମେ ଆ'କୁ ରାହି ଆ'ନାସୁ ?
 ପିଦେରା ପିତାଡ଼େ ମାଇଖ, ମୋଧିନୁ ସେଣେ ଲାଇଖ ମାଞ୍ଜାନାଇଁ ॥
 ଏମେ ମାର୍ଗାନା ରାହି ଆ'ନାସୁ ?
 ମି'ଡା ବ'ଦା ଡାଷ୍ଟିମାନା ବାମାଡ଼େଖନି ଆର୍ଦ୍ଦାନା ॥
 ମାଇଁ କୁଳ ସିରିବିଦି ପିହାନା ।
 ଆ'କୁ କୁଳଙ୍ଗା ଇସିଙ୍ଗି ଆ'ନାସୁ ?
 ମାଇଁ ସିରିବିଦି ପିଃପା କୁ'ନାସୁ ।

ଛାଡ଼ି ଦେଉଛୁ (ଓଡ଼ିଆ ଭାବାର୍ଥ)

ଆମେ ବାପା କୁଇ (କନ୍ଧ) ଲୋକ ।
 କନ୍ଧମାଳରେ ଜନମ ହୋଇଛୁ ॥
 କନ୍ଧମାଳରେ ଆମେ ଜନମି ।
 କନ୍ଧମାଳରେ ରୀତିନୀତି ଭୁଲି ଯାଉଛୁ ॥
 ଆସ ଆଜି ସଭିର୍ବେ ଏକତା ହେବା ।
 କ’ଣ କ’ଣ ଭୁଲିଯାଇଛୁ ଆସ ଖୋଜିବା ॥
 କୁଇ ଘରେ ଜନମି ଖାଇବା ପିଇବା କଲୁ ।
 କୁଇ ଲୋକ ବୋଲି ଲୋକଙ୍କୁ କହୁଛୁ ॥
 କୁଇ ଭାଷା ଆମ ପରିଚୟକୁ ଭୁଲି ଯାଉଛୁ
 ଏହି ଧରଣୀ ପେ’ନୁ ମାଟି ମାଆ ପାଖରେ ରହି ଘର କରିଲୁ ॥
 ତା’ର ଆଜି ପୂଜା ଛାଡ଼ିକରି
 ତୁପୁ କରି ରହିଯାଉଛୁ ॥
 ବଣ ପର୍ବତେ ଚାଷ କାମ କଲୁ ।
 ପର୍ବତ ଦେବତାର ମଧ୍ୟ ପୂଜା ଛାଡ଼ିଣ ।
 କୁଆଡ଼େ ଆମେ ରହିବା ?
 ଆମରି ପୂର୍ବ ପୂରୁଷ ଦେଖୁଛନ୍ତି ସର୍ଗରେ ରହିକି ॥
 ତାଙ୍କୁ ନ ଡାକି, ପୂଜା ନ କରି ।
 କୁଆଡ଼େ ଲୁହି ରହିବା ? ?
 ଛୁଆ ଜନ୍ମ ବା ବିବାହ କାର୍ଯ୍ୟରେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଡାକୁଛୁ ।
 ଆମ କୁଇ (କନ୍ଧ) ପରମାରା ଛାଡ଼ିଲେ
 ଆମେ କୁଇ (କନ୍ଧ) ହେବା କେମିତି ? ?
 ଆମର ପରମାରା କେବେ ଛାଡ଼ିବା ନାହିଁ ॥

ନା’କୁ-ଗଣରା ବାଗା, ମିଶିଆ

ଆନାରି ଆ’ନେଲା ସୁନା

ଗା’ଡମୀଜ : ଶରତ ଚନ୍ଦ୍ର ମଲିକ

କପକି ବା’ଆତାକେ ପୁ’କି ବିହାଙ୍ଗା
 ଆନାରି ଆ’ନେଲା ସୁନା ?
 ସା’ଞ୍ଜାଡ଼ାଇ ପୁ’ସାମାନେ ଏସେବେ ପୁ’ଙ୍ଗା
 ପୂ’ପା ଆସା ପୁନାତାକେ ମି’ଡାଙ୍ଗା
 ଆନାରି ଆ’ନେଲା ସୁନା ?
 ପା’ଟ ପ’ଢି ଆ’ତେକାନେ ଏସେବେ କୁ’ସଙ୍ଗା // ୧ //
 ହି’ସା କୁ’ତେକାନେ କେରଣୀ ତ’ଗଙ୍ଗା
 ଆନାରି ଆ’ନେଲା ସୁନା ?
 ପୁଞ୍ଜୀସାକେ ସା’ଞ୍ଜାନାଆ ଏସେବେ କାତାଙ୍ଗା // ୨ //
 ଲପକା କୁ’ତେକାନେ ଆ’ବା ଇଆ ମି’ଡାଙ୍ଗା
 ଆନାରି ଆ’ନେଲା ସୁନା ?
 ମାସେକାନେ ଦନଦର୍ବ ଏସେବେ ଡାବୁଙ୍ଗା // ୩ //
 କୁ’ଣାନା’ଜୁ ବା’ଆତାକେ ଗଢା ବି’ଡାଙ୍ଗା
 ଆନାରି ଆ’ନେଲା ସୁନା ?
 କିଆସାକେ ଛାତ ରହୁ ମାର୍ବିଲ ଫେଣ୍ଟଙ୍ଗା // ୪ //
 ସି’ବା କଥିପା ପୁନାତାକେ ବାଜାନା ପ୍ରା’ଙ୍ଗା
 ଆନାରି ଆ’ନେଲା ସୁନା ?
 ନେଗି ନେଗି କୁସାବର କିଆନା ମସ୍ତାଙ୍ଗା // ୫ //
 କାମାକାରା ତୁଥିତେକାନେ କୁଳ ମି’ଡାଙ୍ଗା
 ଆନାରି ଆ’ନେଲା ସୁନା ?
 ମାସେକାନେ ସେକେଣୀ ଏସେ ସୁଗା ଲାଦା କେତାଙ୍ଗା // ୬ //

ଏ’ସାଏ’ଦା ଗି’ଆତାକେ ଲା’ବେ ମି’ଡାଙ୍ଗା
 ଆ’ନାରି ଆ’ନେଲା ସୁନା ?
 ନାଡାଙ୍କି ଉଜାଡ଼ି ମେଘତେକାନେ ମୋବାଲିଙ୍ଗା //୭//
 ଦ୍ଵି’ସା କୁ’ତେକାନେ କାତନୀ ଗା’ଣି କେରଣିଙ୍ଗା
 ଆନାରି ଆ’ନେଲା ସୁନା ?
 ଦେରି ଦେରି ପୁନ୍ଦାଗା’ଚି ମାଞ୍ଚାଣି ମାଞ୍ଚରଙ୍ଗା ।

-ଛ୍ରୀ କିପାଡ଼ା, ମିଶିଆ, କୁଇଦିନା

ଆନାରି ଆ’ନେଲା ସୁନା (କଣ ହେବ ମୋ ସୁନା) ଓଡ଼ିଆ ଭାବାର୍ଥ

ଏହି କବିତାରେ କବି କହିଛନ୍ତି ଫୁଲରେ ଯଦି ଭରଁର ନ ବସେ ଫୁଲର କି ଲାଭ ? ପାଠ ଶାଠ ପଢ଼ି କଥାବାର୍ତ୍ତା ଶୌଳୀ ନ ଜାଣିଲେ ପାଠ ପଢ଼ିବାର କି ଲାଭ ? ତଗ ଗପ ଜାଣିଥିଲେ, ନଲେଖି ଜାଣିଲେ କି ଲାଭ ? ପିତାମାତାର ସେବା ନ କଲେ ପିଲାଛୁଆ ଥାଇ କି ଲାଭ ? ଘରେ ଧନ ସମ୍ପଦିଥାଇ କି ଲାଭ ? ଛାତ୍ରଙ୍କର କରିଥିଲେ କି ଲାଭ ଯଦି ସମ୍ପର୍କୀୟ କୁଣିଆ ନ ଆସିଲେ ? ଭଲ ରାନ୍ଧିଥିଲେ ଖାଦ୍ୟ ଯେତେ ପ୍ରକାର ହେଉନା କାହିଁକି ପରିଷବା ଯଦି ନ ଜାଣିଲେ କି ଲାଭ ଅଛି ସେହି ଖାଦ୍ୟର ? ଜମି ଥାଇକି ଲାଭ ଯଦି କାମ ନ କରାନ୍ତୁଏ ? ନାଚଗୀଡ଼ ନ ଗାଇଲେ ଯୁବକମାନେ ଥାଇ କି ଲାଭ ? ଖାଲି ମୋବାଇଲ୍ ଧରି ଦେଖିଲେ କି ଲାଭ ? ମାଞ୍ଚର ଗୁରୁ ଥିଲେ କ’ଣ ହେବ ପ୍ରବନ୍ଧ, କବିତା ଯଦି ନ ଲେଖିବେ ?

-ଛ୍ରୀ କିପାଡ଼ା, ମିଶିଆ, କୁଇଦିନା

ଏ’ଲୁଗିନା

ଗା’ଡ଼ନାଇ : ଅଞ୍ଜନ କହଁର

କାତାଡ଼େ କାତାଡ଼େ
 କାତା ସିଆଞ୍ଚାଟିଲା,
 କାତା ଇ’ନୁ ଇଟାଇଁ ଇଞ୍ଜା ।
 ଏ’ରା କାତା ବୁଡୁଜିତି ଗେନା
 ଇସିଛି ନେଞ୍ଜୁ, ଇ’ନୁ
 ବୁଡୁଜାତି ଗେନା ?
 ପାହେରୀ ଲେକ୍ଷାନା ଇ’ନୁ ସାସି
 ନି’ଦା ପଦେକା କାତା ବେଇ ଇଞ୍ଜା,
 ବା’ଜାମାସେଏ ମି’ପା’ଡ଼ାକି ଆ’ନୁ,
 କାତା ତ ସିଆରାଜାତି ଇ’ନୁ ।
 ସି’କିଞ୍ଚାତି ନା’ଙେ ଇ’ନୁ ପ୍ରେସା (ବା’ଗା),
 ପ୍ରେସିଞ୍ଚାତି ନା’ଙେ ଇ’ନୁ,
 ନି’ଦାରା ପ୍ରେସା ତ ନା’ଙେ ଆ’ଜାତେ ରେହା,
 ବୁଡୁଜାରାଜେଣେନୁ ଏସେକା ବେଶେ ଆ’ନୁ ।
 ମା’ଦେ କାତା ନେ’ଞ୍ଜୁଲା ସୁନା,
 ପାହେରୀଆ ଅଟେଏ ଆଟାତା
 ପ’ଙ୍ଗାଇନାସୁ ଆ’ଜୁ ନେ’ଞ୍ଜୁ ।
 ଏ’ଲୁ ଗିନାରି ଡେଲି ବା’ଜାନେ ସୁନାଲା,
 ଆ’ନୁ ବା’ଜାସେଇସ କାତା ଇଟାଟିକି ଲା,
 ଗୁ’ଲେଇ ତାରା କାତା ବୁଡୁଜାନା ।
 ବାଣାଙ୍ଗି ଡେଇଙ୍ଗି ଆଇସେ ଆ’ନୁ,
 ନି’ଙେ ଏ’ଲୁଗି ଏ’ଲୁଗି ସୁନା ।

-ନାକୁ- ପିପେଲମା’ଲିଲା, ଗସାପା’ଡ଼ା, କନମାଳ

ମନେପକେଇବା (ଓଡ଼ିଆ ଭାବାର୍ଥ)

ମନେପଡ଼େ...

କଥାରେ କଥାରେ

କଥା ଦେଇଥିଲ

କଥା ରଖୁବି ବୋଲି...

ସେହି କଥା ଭୁଲି ଗଲକି

କେମିତି ଆଜି ତୁମେ ଭୁଲିଗଲ ?

ମୋ ବାଟ ଭାଙ୍ଗି ଚାଲିଗଲ ତୁମେ

ତୁମ କଥା ପଦେ ଶୁଣିବି ବୋଲି

ଆସିଥୁଲି ତୁମ ଘରକୁ

କଥା ତ କେବେ ହେଲନି ?

ଦେଉଥିଲ ମୋତେ ଗାଳି

କିଣି ନେଉଥିଲ ମୋର ମନ

ତୁମେ ଗାଳି ମନେ ଜାଗଇ ଆନନ୍ଦ

ସେଥିପାଇଁ ଭୁଲିପାଇଁ ତୁମକୁ ।

ଆମ କଥା ଆଜି ସୁନା

ବାଟଦ୍ୱାର ବଜାରେ ଆମରି କଥା

ଖବର ଚାରିଆଡ଼େ ପ୍ରଚାର

ମନେ ପକାଇବାର ଦିନ ଆସିଛି ସୁନା ।

ମୁଁ ଆସିଥୁଲି କଥା ରଖିବାକୁ ଲୋ ଧନ

ସବୁ ପଛ କଥା ଭୁଲି ଯାଇକି

ପାଗଳ ପରି ହେଉଥୁଲି ମୁହିଁ

ତୁମକୁ ମନେ ପକାଇ ପକାଇ... ।

-ପିପଲମାଳା, ଗୋହାପଡ଼ା, କଷମାଳ

କୁଳଦିନା ପ’ପକା

ଗା’ଡନୀଙ୍କ : ଏସିଆ ଜହଁର

ବା’ଦୁଡ଼େ ମା’ଏ କୁଇ ପା’ଟ ଆ’ଜୁ ଗ୍ରା’ମିନା
 ମା’ଦା କୁଇଦିନା ଆ’ଜୁ ରସ୍ମା ।
 ମା’ଦେ ସା’ଜା କୁଇ ସା’ଜା ଗୁଲେଖ ତିଙ୍କି ଦେରାଡ଼ି
 ଆ’ଜୁ ନେ’ଞ୍ଚୁ ଆନାହିକି ଆନା ବେଅହି ?
 ମା’ଦେ ଦିନା କୁଇଦିନା ସା’ଞ୍ଚା ମାନାରୀ
 ସ’ରୁ ଦଢାଡ଼ାଇ ପୁ’ଜା ପୁସ୍ତିମାନାରୀ ।
 କୁଇକାତା ତେହଙ୍କି ସିତେ ତୁସନାତାରୀ
 କୁଇକାତା ଗା’ଣି ବେସେକା ଆଶେସି ଜିଲ୍ଲକନାରୀ ।
 କୁଇ ସହପା ଗିନା ଆ’ଜୁ ଗୁଲେଖ ବାହାତା
 କୁଇ ପ’ଙ୍ଗା ପା’ନେ କୁଇଦିନା ପତ୍ରିକାତା ।
 କେରଣ୍ଟି ବାକେଣି କାତା ସତ ଜୁଗତାଇ
 କାହାଇ ମାସେରୁ ନୃତ୍ତ ସତ ବେସାନାଇ
 ମୁହି ଆଇନେ କେରଣ୍ଟି ବାକେଣି ସତକାତା
 ଲ’କୁ କାତା ଆହାନା ନେ’ଞ୍ଚୁ ଆ’ଜୁ ମୁହିଆତା ।
 ତୀର୍କାଲି ଆ’ଜାନା ନେ’ଞ୍ଚୁ ଆ’ଜୁ ନିଙ୍କିନା
 ଦିନା ଦିନାତା ଗୁଲେଖ ଆ’ଜୁ ପ’ଙ୍ଗା ପା’ନା ।

ନାନ୍ଦୁ- ଗାନ୍ଧିଗାଣ, ପିରାକଲା, କୁଇଦିନା

କନ୍ଧ ରାଜ୍ୟର ପ୍ରଚାର ପ୍ରସାର (ଓଡ଼ିଆ ଭାବାର୍ଥ)

ଆସରେ ସାଙ୍ଗ ବନ୍ଦୁମାନେ ଆମ କୁଳ ପାଠ ଶିଖିବା ।

ଆମ କନ୍ଧମାଳ ସଜାଇବା ।

ଆମ ପରମତା ଉଚ୍ଚ କଟୀର,

ଆମେ ହେବାନି କାହା ପଛରେ ।

ଆମ କନ୍ଧମାଳ ଅତି ସୁନ୍ଦର

ପାହାଡ଼ ପଥରରେ ଫୁଟେ ଫୁଲ ।

କୁଳ ଭାଷାର ପରି ନାହିଁ ଭାଷା ମଧୁର

ଶୁଣିଲେ ଆମଗାତ ଲାଗେ ମଧୁର ।

କୁଳ ଭାଷା ଚେକ ରଖିବା

ଆମ ଭାଷା ପ୍ରଚାର ପ୍ରସାର କରିବା

ଆମ ବଗଢ଼ମାଳି ଗଞ୍ଜ କହିବା

ସତ୍ୟ ଯୁଗରେ କହୁଥିଲେ ସତ୍ୟ ସତ୍ୟର କଥା ।

ଧୂରେ ଧୂରେ ହଜୁଛି ସୁତି

ପରବୁନ୍ଧିରେ ଭାଙ୍ଗୁଛି ମତୀ ।

ନାଗ୍ରତ ହୋଇ ଆସ ଉଠିବା ଆଜି ,

ଏ' ଭୁବନେ ରଖିବା ଆମରି ଖ୍ୟାତି ।

-ଗାନ୍ଧିଆ, ପୀରିଆ

ଜୂଚୁଗ ତା'ଟା

ଗା'ଡ଼ନୀଜ : ନରେଶ କହଁର

ବେଞ୍ଚାରାଙ୍ଗୁ ଆଜାଆ'ବା ଇ'ରା କୁଇ କଞ୍ଜା
 କାତା ରଣ୍ଗା ବେଞ୍ଚିଞ୍ଜାଇ ଗ୍ୟାନା କଞ୍ଜାରଞ୍ଜା ।
 ଇନି ଭାଗ୍ୟ ନେଞ୍ଜୁ ଇ'ରେ ଇନି କର୍ମ କାତା
 ଏସେ ଦିନା ଦେଶା ଡେକା ରହେ ଆ'ଜୁ ନିକା ।
 ଇନି ଭାଗ୍ୟ ମାସେ ମା'ଘେ ଜୁ'ଗୁ ଆ'ବାତାଙ୍ଗି
 ଇନି କ୍ରି'ସା ମାସେ ନେ'ଞ୍ଜୁ ଜୁରୁ ଆ'ବାତାଙ୍ଗି ?
 ଏସେ ଆତାରଞ୍ଜା ନାଙ୍ଗା ଉ'ଜାଗ ମାନାସୁ
 ଇ'ରା ତେଣ୍ଟି କାଲେଙ୍କାଲା ରାହି ଆ'ପାକାସୁ ।
 ଇମାଏ ଗୋ ଇ'ରାସଭା କାହେ ଟ'ଣ୍ଟା ସେବୁ
 ଏ'ବାରୁଗ ପେନ୍କାମାଙ୍ଗା ମାଇଁବାଗା ଗୁରୁ ।
 ଜୂଚୁଗ ସା'ଙ୍ଗା ଆ'ବା ଜୂଚୁଗ ତା'ଟା ବେ'ଲା
 ଇରା ତେଣ୍ଟି ରାହିଛାନା ଆ'ଜୁ କାଲେଙ୍କାଲା ।
 ଦୁସ୍ତ ମାସେକାନେ ଆ'ବାଦୁସ ପିଠାଦେରୁ
 ଇରୁ ପେନ୍କାମାଙ୍ଗା ପେ'ନୁ ନାଇଁ ସେ'ଲୁ ଗୁରୁ ।
 ପୁଞ୍ଜା ସିତାନାନୁ ଆ'ନୁ ସାଇନ୍ ଦିନାତାନୁ
 ଇସି'ଙ୍ଗିଆ କ୍ରି'ସାଆ'ନେ ପୁଞ୍ଜଗସିତେନୁ ? ?
 ସାଇନ୍ ଦିନା ମିଆନ୍ ଦିନା ଗୁଲେଇ ଲ'କୁରା
 ରି'କାଜୁଡ଼ାଇ ନରେଶ ଗିଆତେ ଜହାରୀ ।

-କୁଆଘରା, ଗସାପା'ଡ଼ା, ପିରାଜିଲା, କୁଳଦିନା

ଏକତା ହିଁ ବଳ (ଓଡ଼ିଆ ଭାବାର୍ଥ)

ଶୁଣ ବାପା ମାଆ ଏହି ମୋର କବିତା
 କହୁଛି ମୁଁ ମନ ଦେଇ ଏହି ମୋର ବାରତା ।
 କି ଭାଗ୍ୟ ଥିଲା ଆଜି ମେଲେ ଏକତା ଘଟିଲା
 ଏତେ ସୁନ୍ଦରରେ ଆମେ ହୋଇଛୁ ଆଜି ରୁଣ୍ଡ ।
 ଏହିପରି ଯୁଗେ ଯୁଗେ ହେଉଥିବା ସାକ୍ଷାତ ।
 କେଉଁମାନେ ପ୍ରଥମେ ଏହି ସଭା କରିଲେ
 ଏହିପରି ଏକତା ହୋଇ ରହିବା ।
 ସେହିମାନେ ଧନ୍ୟ ଭଗବାନ ସମାନ
 ଅଧର୍ମ ମୂର୍ଖ ମୁହି ତଳ ଦୁନିଆ ଲୋକ ।
 କିପରି ମୁଁ କହିବି କହିବା ଜଣା ନାହିଁ
 ଉପର ତଳ ଦୁନିଆ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ।
 ଦୁଇ କରଯୋଡ଼ି ଏ ନରେଣ କରୁଛି ପ୍ରଣାମ ।

-ଗ୍ରାମ -କୁଆଘରା, ଗୋଟୀପଡ଼ା, କନ୍ଧମାଳ

ଡୁଃଖା

କେରଣ୍ଟିକ : ମଙ୍ଗରାଜ ପ୍ରଧାନ

ଇ’ରି ପୂର୍ବା ରଗସିତାରି କାତା, ଲ’କୁ ଦାଲାଆଆ ସିତାତେରୁ ଦେହା । ଗାଡ଼ିଆଜାନା ଲ’କୁଇ’କେ ଦା’ଲାଆଜା ସେରୁ ଏ’ସେକା, ଆହେଙ୍କା ପାଦାତାଞ୍ଜୁ ଢାଙ୍ଗାସେଞ୍ଜୁ । ପଣ୍ଡା ବାହାଡ଼େ ରନିଈସି ଆହେଙ୍କା କୁଡ଼ା ଗୁ’ଗୁଆଘତେ, ଗାର୍ଦାରାହିଆତେ । ଆହେଙ୍କା କୁଇ ଜାତି ଲ’କୁତାଞ୍ଜୁ । କୁଡ଼ାରୁ’ଚୁତା ମି’ତାବାହି ଆନେ ଦିରେଦିରେ ମି’ତାଗାହି ଆ’ବାତେଲି ସହିଙ୍କି ଏକାତେ ଗାଡ଼ିଆ’ବା ତେଲିତାତ ଗାଡ଼ିଆ’ବା ମୁଆତେ । ମି’ତାତ ସୃତାରା’ଆତେ । ଏସେର ବେ’ଲା ମା’ରାମୁଆନନ୍ ବାଗାନ୍ତୁ’ଗିତେ ଏ’ସେକା ଆହେଙ୍କା ଆନିଈରୁ’କୁବେଏ ପା’ନାତେଞ୍ଜୁ, ଇସିଙ୍କିଗିତେକା ମି’ତାଗାହି ଆ’ବାମୁ’ନେ ଇଞ୍ଜିନା ପାହେରା ଦାଘତେଞ୍ଜୁ । କୁ’ଟାଗାଣ୍ତି ଇକେ ଦାଘତେଞ୍ଜୁ ସୁତାଏସାନେ ଗୁଟି ଏସାନେ ଇ’ସେଞ୍ଜୁ କୁ’ଟାଗୁରୁ । ଡୁଃଖିତାକେ ଏପିତାକେ ନେକିଆନେ, ନଲେ ମି’ତାସା’ନେକି ଟାତିସା’ନେ ବେସାମୁ’ପା ଆ’ଏଇସେଞ୍ଜୁ ଗୁରୁ । ଡୁଃଖାଗାଗାକା ସିଥାତେରୁ କି ଡୁଃଖାଏମାଇ ପୁନାସିଥାତେରୁ ଏ’ତେଲିତାନି । ଆହେଙ୍କାଇ ଦେରିବିକାଳି ପ୍ଲା’ଙ୍କିତେ । ଏ’ଲୁଗିତେଞ୍ଜୁ ଇସିଙ୍କି ଆତେକ ବେ ନାଇକୁଡ଼ାନିଈ ନାଇ ମି’ତାତିନିଈ ନିଧି ଏମାଇ ଇରାଯୁଂଜା ଦୁନେରୁ ଲଂଜାନା ଏ’ଲୁଗିତେଞ୍ଜୁ । ଆ’ଏ ବୁରାପେ’ନୁ ବୁରାମାଜୁତ ମା’ଙ୍ଗେ ଅଟେ ଦିନା ଦେସା ଗାଡ଼ିଗିଆନେ ପେ’ନୁଇ ବେଙ୍କାଇ ଇଞ୍ଜାନା ସତ’ତେଞ୍ଜୁ । ନ’ସୁତ୍ରାଇ ଗେନା ତାକାନା ସାଇଇଂଜାନା ତ ଇଜତେ ସତ୍ତତେଞ୍ଜୁ । ମୁ’ତେଞ୍ଜୁ ଜାଗୁଲାଇକି ସାଇଆକା ଲଂଜାନା । ସାଜୀସାନିଈ ପେ’ନୁଇ ପଦଗିଆନା ଆର୍ଦ୍ଦାନା କୁକୁସାନା ସାଜୀସାନିଈ ବୁରାପେ’ନୁ ବୁରାମାଜୁ ସେବ୍ରୁତ୍ରେଖନେ ବେଷ୍ଟ ଆ’ଏ ଆ’ଏ ଇ’ରୁ ସେଣ୍ଟନ ତାରାକି ବା’ଆରୁ ନାଇଦେଖିଙ୍କିତାଞ୍ଜୁ । ବାହେଡ଼ିସିରୁ ଜହିସି’ରୁ ପିତାଲ’କା କାପେଡ଼ିଲ’କା ବିଗାକା ଟିଟ୍ରୀସ’ଲା ମତକିବିହା, ବଣ୍ଣରୀବିହା ପୁ’ତାନା ସୁ’ପାନା ପଦଗିଆନା ପାଦାଦହାନା ସୁତାତାରା ଗୁଟି ତାରା ତୁପିସନେଞ୍ଜୁ ଏପିସନେଞ୍ଜୁ ସି’ରୁସିଆନେଞ୍ଜୁ କୁ’ଡୁସିଆ ନେଞ୍ଜୁ ଇସେକା ସୁତାଗୁଟିସାନେ, ‘ବେଷ୍ଟେ ଦେରି ବୁରାପେ’ନୁ । ପେ’ନୁତା କା’ତାବେଂଜାନା ଆହେଙ୍କା, ଇ’ପୂର୍ବ’ବୁଡ଼ା ବାହାଡ଼େ ସି’ରୁଜା’ସାନା ସୁତାରୁଡ଼ି ଏହେପିତେଞ୍ଜୁ । ଡୁଃଖାପାଇଙ୍ଗେ ତାହାକୁଡ଼ା, ମି’ତା ଗୁ’ଚୁତା, ସଜ୍ଜୁ’ସାମାରି ମି’ତା

ତାଣେଗାଡ଼ିଆତେ । ଏ’ ସିଦିନାଡ଼େ ସୁଡ଼ାତାରା ଗୁଡ଼ିତାରା ପୂର୍ବା ବୁଡ଼ାଙ୍ଗା ସେଡ଼ସାନାକା ପୁଡ଼ୁସାନାକା ତୁଃପା ଏ ପାଖିପିନେରୁ ଏଇଦିନାତାନିଃ ସୁଡ଼ାଗୁଡ଼ି ବାହାଡ଼େ ଲ’କୁ ଜିବା ପା’ଚେରୁ । ଇ’ରିକବେ ତା’ରେ ପୁରେଡ଼ାଇ, ପୂର୍ବାଡ଼ାଇ ଆଇସି ବାଇନେ ।

ମୁକ୍ତ (ଓଡ଼ିଆ ଭାବାର୍ଥ)

ପୂର୍ବ କାଳର କଥା । ପୂର୍ବେ ପୃଥିବୀ ପୃଷ୍ଠରେ ମଣିଷ ଜନ୍ମହେବାର କିଛି କାଳ ବର୍ଷ ବିତି ଚାଲିଲା । ସେହି ସମୟରେ ଲୋକମାନେ ଆଦିମ ଅଧିବାସୀ ରୂପେ ବିଚରଣ କରୁଥାନ୍ତି । ସେହି ସମୟରେ ଆଦିବାସୀ କୁଇ ସମ୍ପ୍ରଦାୟରେ ଗୋଟିଏ ସୁଡ଼ାଗୁଡ଼ି ନାମକ ଗୋଟିଏ ତୈଣ୍ଟି ବା ଅଞ୍ଜିଶାପ) ଭୟକର ପରିସ୍ଥିତି ସାମାଜିକ ଆସିଥିଲା । ସୁଡ଼ାଗୁଡ଼ି ହେଲେ ମା’ମାନେ ଛୁଆଜନମକରି ପାରନ୍ତି ନାହିଁ । ସେହିଭଳି ଚାଷ, ବିହନ, ମାଙ୍ଗଳିକ କାର୍ଯ୍ୟରେ ବାଧା ଉପୁଜିଥାଏ । ସେହିପରି ପୂର୍ବକାଳରେ ଆହେଜାଙ୍କ ସ୍ବୀ ଗର୍ଭବତୀ ହୋଇଥାଏ, ସେ ସ୍ବୀ ଛୁଆ ଜନମ ଦେଇପାରୁ ନଥିଲେ । ସମୟ ବିତିଚାଲୁଥାଏ ଛୁଆଜନମ କରିପାରୁନଥାନ୍ତି । ଆହେଜା କିଛି ସମୟ ପାଇପାରିଲାନି କୁ’ଟାକାଣ୍ଠି ଦାଖିତେଣ୍ଣୁ । ତା’ପରେ କୁ’ଟାଗାଟାଣ୍ଣୁ କହିଲା । ସୁଡ଼ାଗୁଡ଼ି ହେଇଛି ତୁମ ସ୍ବୀଜୁ ମୁକ୍ତ କରିବା ଲୋକ କେହିନଥିଲେ । ଆହେଜା, ବୁରାପେ’ନୁ ତ ସୃଷ୍ଟିକରର୍ତ୍ତା ମନୁଷ୍ୟ ଜୀବଜଗତ ଏ ଦୁନିଆ ସୃଷ୍ଟିର କାରଣୀ । ପେ’ନୁକୁ ପଚାରିବାକୁ ବାହାରିଲେ । ଏ’ମାଟିରୁ ଆକାଶକୁ କିପରି ଜୀବ ଦୌଡ଼ିରେ ନାଟିଲେ କି ଭାବି ଭାବି ଚାଲିଚାଲି ଯାତ୍ରାକରୁଥିଲେ । ସେହି ସମୟରେ ବୁରାପେ’ନୁ କହିଲା ଉପରୁ, ହେ ଆହେଜାମେ ତୁମେ ଉପରକୁ ଆସନି, ମୋରନାମ ଉଜ୍ଜାରଣ କରି ବିଗାକା, ଚିଟ୍ଟୁସ’ଲା, ପିତାଳ’କା କାପେଡ଼ି ଲ’କା ନଦୀପାଣି ନାଳ ପାଣି ଧରି ମୁକ୍ତ କର, ତୁମର ସବୁ ମଙ୍ଗଳ ହେବ କହିବାରୁ ସେପରି କଲେ ସୁଡ଼ା ଅଞ୍ଜିଶାପରୁ ମୁକ୍ତ ହେଲେ ସେହିଦିନୁ ଏପରି କରାଯାଉଛି ।

- କାଣ୍ଠିବିଦ୍ରିକା, ସାରଙ୍ଗଡ଼, କନ୍ଧମାଳ

ଚିତ୍ରା ଓ ଚିତ୍ରନ-୧

ଅଶିକ୍ଷିତ ଏବଂ ପଛୁଆ ଜନ୍ମ/କୁଳ ଆଦିବାସୀମାନଙ୍କୁ ଆଗକୁ ଆଣିବା କିପରି ?

ଆମେ ଜନ୍ମ ହୋଇଛନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ମରଣ ସୁନିଶ୍ଚିତ । ମୃତ୍ୟୁ ପୂର୍ବରୁ ଆମ ଅଶିକ୍ଷିତ ଏବଂ ପଛୁଆ ଭାଇ ଭଉଣୀଙ୍କ ବିକାଶ ପାଇଁ କିଛି କରି ଗଲେ ନିଜେ ତ ପୁଣ୍ୟ କମାଇବା, ସହିତ ଆମ ଆଦିବାସୀ ସମାଜର ଉନ୍ନତି ହେବ ଏବଂ ଆମ ଭାଇ ବନ୍ଦୁ କୁରୁମ ହୀନମନ୍ୟତାରୁ ମୁକ୍ତି ପାଇବେ । ଏହି ଚିତ୍ରା ଏବଂ ଚିତ୍ରନ ବର୍ତ୍ତମାନର ଯୁବ ପାଢ଼ିଙ୍କ ହୃଦୟରେ ଜାଗାତ କରାଇବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଏହି ଚିତ୍ରନ ଆମ ପୂର୍ବଜମାନଙ୍କର ଥୁଲା ବୋଲି ୧୯୨୩ ମସିହାରେ କୁଳ ସମାଜ ଗଠନ କରି ବିଭିନ୍ନ ସତ୍ୟତନ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ କରି ଆସିଛନ୍ତି । ସେହି ନମସ୍ୟ ପୂଜନୀୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟ (୧) ସତ୍ୟନାରାୟଣ ଜେନା (୨) ପାତାମର ମଲିକ (୩) ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟାମୀ ମଲିକ (୪) ବାଳକୃଷ୍ଣ ମଲିକ (୫) ଉଗ୍ରେସେନ ମଲିକ (୬) ପ୍ରଫେସର ତ୍ରିଲୋଚନ କହଁର (୭) କୁମୁଦ ଚନ୍ଦ୍ର ମଲିକ (୮) ଅଙ୍ଗଦ କହଁର (୯) ଗୌର ଚନ୍ଦ୍ର କହଁର । ଆଦି ନିଃସାର୍ଥପର ଭାବରେ ନିଜର ତନ୍ ମନ୍ ଧନ୍ ଦେଇ ସମାଜର ସେବା କରିଛନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟକୁ ବିଚାର କଲେ ସୁଦର୍ଶନ କହଁର ‘ସଭାପତି’, ଅବନା କୁମାର କହଁର ‘ସମ୍ପାଦକ’, ଭାବିଦ୍ଵା କହଁର ‘କୋଷାଧକ୍ଷ’ ଏବଂ ଅନେକ ସହଯୋଗୀ ମଧ୍ୟ ନିଃସାର୍ଥପର ଭାବରେ କନ୍ଧ ଜାତିର ସେବା ଅହରହ ଅନବରତ ଭାବରେ କରୁଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ସୀମିତ ସେଜ୍ଞାସେବୀ ମାନଙ୍କୁ ନେଇ ସମାଜର ସାମଗ୍ରିକ ବିକାଶ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ସହଜ ନୁହେଁ । ଏଥୁପାଇଁ ସେଜ୍ଞାସେବୀ ଜନଶକ୍ତି, ଅର୍ଥଶକ୍ତି ଏବଂ ଆମ ସମାଜର ସାଧାରଣ ଲୋକମାନଙ୍କର ଜଙ୍ଗା ଶକ୍ତିର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି । ଯେ କୌଣସି ଯୋଜନା କଲେ ତାକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବା ପାଇଁ ଏହି ଶକ୍ତି ଗୁଡ଼ିକର ଅଭାବ ହେତୁ ଆମେ ଅନେକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଅଗ୍ରସର ହୋଇ ପାରୁ ନାହାଁଛି । ତ. ବାବା ସାହେବ ଆମେଦକର, ଭାରତୀୟ ସମ୍ବିଧାନ ପ୍ରଣେତା ତଥା ପଛୁଆ ବର୍ଗର ଚିନ୍ତକ ଅତି ଅଛି ଶବ୍ଦରେ କହିଥୁଲେ ପଛୁଆ ବର୍ଗକୁ ଆଗକୁ ନେବା ପାଇଁ ୩୮ ର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି । (୧) Time ସମୟ, (୨) Talent ଜ୍ଞାନ, ବୁଦ୍ଧି (୩) Treasur ଧନ । ଏହି ମାତ୍ର ଆମର ଶିକ୍ଷିତ ଏବଂ ସତ୍ୟତନ ଭାଇମାନେ ସମାଜ ପାଇଁ ପ୍ରଦାନ କଲେ, ଆମର ଅଶିକ୍ଷିତ ଏବଂ ପଛୁଆ ବର୍ଗ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଆଗକୁ ଯିବେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମ କନ୍ଧ ସମାଜରେ ଦେଖାଯାଏ ଯେ ଶିକ୍ଷିତ ଚାକିରାଙ୍କା ଭାଇ ଭଉଣୀଙ୍କାନେ କୁଳ ସମାଜ

ଠାରୁ ଦୂରେଇ ରହୁଛନ୍ତି । କୁଳ ସମାଜକୁ ଆସନ୍ତି ନାହିଁ । ବରଂ କିଛି ଶିକ୍ଷିତ ବ୍ୟକ୍ତି ସେଇରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା କୁଳ ସମାଜ କର୍ମକର୍ତ୍ତା ମାନଙ୍କୁ ବ୍ୟଙ୍ଗ ବିଦୁପ କରିଥାନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରୋତ୍ସାହନ ଦେଇ ନୃତ୍ତନ ଦିଗ୍ ଦର୍ଶନ ଦେବାର ଆବଶ୍ୟକତା ଅଛି । ସମାଜ ସେବା କଲାବେଳେ କ’ଣ ଅନ୍ତରାୟ ସୃଷ୍ଟି କରୁଛି, କ’ଣ କଲେ ଅନ୍ତରାୟ ହଚି ପାରିବ ତା’ହା ବି ଶିକ୍ଷିତ ବୁଦ୍ଧିଜୀବୀରୁଷ ଚିତ୍ରନ କରିବା ଉଚିତ । କେବଳ ତଳ ସ୍ଵରରେ ରହୁଥିବା କୁଳଲୋକଙ୍କୁ ନେଇ କୁଳ ସମାଜ ଚାଲିଲେ ପଛୁଆ ଅଶିକ୍ଷିତ ଭାଇମାନେ ପ୍ରେରଣା ପାଇବେ କିଭଳି ? ଆଗକୁ ଆସିବେ କିଭଳି ? କ୍ରମଶାସ୍ତ୍ର...

ଚିତ୍ରା ଓ ଚିତ୍ରନ-୨

ଅଶିକ୍ଷିତ ଏବଂ କୁଳ ଆଦିବାସୀମାନଙ୍କୁ ଆଗକୁ ଆଣିବା କିଭଳି ? ନାରୀ ନେତ୍ରୀ ଏବଂ ଯୁବ ପରିଷଦର ଭୂମିକା ।

ଯେମିତି ମଇଳାପାଣି ଏକ ବାଲ୍କୁ ଭିତରେ ଥିବ । ଆମେ ଯଦି ଚେପ୍ ତଳେ ବାଲ୍କୁ ରଖୁ ଚେପ୍ ଖୋଲି ଦେବା ଏବଂ ଚେପ୍ରୁ ଅନବରତ ଭାବରେ ସଫା ପାଣି ବାଲ୍କୁରେ ପଡ଼ି ଚାଲିଥିବ, ତେବେ କିଛି ଘନ୍ତା ପରେ ସେହି ବାଲ୍କୁରୁ ମଇଳା ପାଣି ବାହାରି ପାଇଥିବ ଏବଂ ବାଲ୍କୁ ସଫାପାଣିରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିବ । ମଇଳା ହେଲା ଅଶିକ୍ଷା ସଫା ହେଲା ଶିକ୍ଷା । ଏହି ଉଦାହରଣ ମୁଁ ଏଇଥୁ ପାଇଁ ରଖୁଲି କି ଅଶିକ୍ଷିତ ଏବଂ ପଛୁଆ ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ଶିକ୍ଷିତ ଲୋକମାନେ ବାରମ୍ବାର ମିଶିବା ଦ୍ୱାରା ଅଶିକ୍ଷିତ ଲୋକମାନଙ୍କର ସତ୍ୟ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇ ଯିବ । ବର୍ତ୍ତମାନ ମୁଁ ଆମ କୁଳ ସମାଜର ଜତିହାସ ସଂକ୍ଷେପରେ ଆଲୋଚନା କରିବି । ଯେତେବେଳେ ପ୍ରଫେସର ତ୍ରିଲୋଚନ କହଁର ୧୯୯୭ ମସିହାରେ କୁଳ ସମାଜର ସଭାପତି ହେଲେ ୨ ଟି ଶାଖା କୁଳ ସମାଜରେ ନୃତ୍ତନ ଭାବରେ ଖୋଲା ଯାଇଥିଲା । (୧) ମହିଳା ଶାଖା (୨) ଯୁବ ପରିଷଦ । ୧୯୯୭ ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରାୟ ୧୦-୧୫ ବର୍ଷ ହେବ କୁଳ ସମାଜ ସ୍ଵପ୍ନ ପ୍ରାୟ ଥିଲା । କଷମାନଙ୍କର ଏକତା ନ ଥିଲା କି କୁଳ ସମାଜ କଷମାନଙ୍କର ଏକ ବିରାଟ ସାମାଜିକ ଅନୁଷ୍ଠାନ ବୋଲି ସହରର ବୁଦ୍ଧିଜୀବୀ ଲୋକ ଜାଣିନଥିଲେ । ବହୁ ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ଅବଶ୍ୟ ଉତ୍ସବରେ ମଲିକଙ୍କୁ କୁଳ ସମାଜର ବଡ଼ ନେତା ବୋଲି ଜାଣି ଥିଲେ ।

ଯାହା ହେଉ ଏକ ଶିକ୍ଷିତ ବାଂଚାରେ କନ୍ଧମାନଙ୍କୁ ସଚେତନ ଏବଂ ଜାଗ୍ରତ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରଫେସର ଟ୍ରିଲୋଚନ ନେତୃତ୍ବରେ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଆରମ୍ଭ କରାଗଲା । ସେତେବେଳେ କୁମୁଦ ଚନ୍ଦ୍ର ମଲିକ, ସମ୍ପାଦକ ଥିଲେ । ସେହି ସମୟରେ ଶ୍ରୀମତୀ ହୀରାମୋତି କହିଁବା, ଘର ପକନା ଗାଁ ଏକ ପ୍ରେରଣା ଦାୟୀ ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାୟୀନୀ ନାରୀ ନେତ୍ରୀ ହିସାବରେ ଉଭା ହୋଇ ଥିଲେ । ସେ ଚାକିରୀରେ ଥାର ମଧ୍ୟ କୁଇ ସମାଜର ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଭା ସମିତିରେ ଯୋଗଦାନ କରି ନାରୀମାନଙ୍କୁ ଉର୍ଜା ଭରି ଦେଉଥିଲେ । ଆମ କୁଇ ସମାଜର ଗାଁ ଗହଳିର ମାଆମାନେ ସଭାରେ କିଛି ବି ଭାଷଣ ଶୁଣି ଶୁଣି ନାରୀମାନେ କୁଇ ସମାଜ ସଭାଗୁଡ଼ିକରେ ଭାଷଣ ଦେବା ଶିଖୁଥିଲେ ଏବଂ ମନରୁ ଭୟ ଦୂର କରି ପାରୁଥିଲେ । ଯେହେତୁ ହୀରାମୋତି କହିଁବା ମୂଳରୁ ହିଁ ଭକ୍ତି ଭାବନା ସହିତ ଜଡ଼ିତ, ତେଣୁ ନାରୀମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ରିତ ଏବଂ ଏକତା କରିବା ପାଇଁ ଉଜନ ଏବଂ ଜଣାଣ ତାଙ୍କର ମାଧ୍ୟମ ହେଉ ଥିଲା । ଏକଦା ଗୁମାଗଡ଼ ପଂଚାଷ୍ଟରେ ଶ୍ରୀମୁଡ଼ି ଗ୍ରାମରେ ମହାସଭା ହେଉଥାଏ । ସମସ୍ତ ନାରୀମାନଙ୍କୁ ଜଣାଣ ଏବଂ ଉଜନ ମାଧ୍ୟମରେ ଏକତ୍ରିତ କରୁଥାନ୍ତି । ସେତେବେଳର କଲେକ୍ଟର ସୁରେଣ ମହାପାତ୍ର ମୁଖ୍ୟ ଅନ୍ତିଥି ହୋଇ ଆସିଥାନ୍ତି । ତାଙ୍କୁ ପକନା ଗାଁରେ ଏକ କନ୍ୟାଶ୍ରମ କରିବା ପାଇଁ ଶ୍ରୀମତୀ ହୀରାମୋତି କହିଁବା ଏକ ଦରଖାସ୍ତ ସତତ ଭାବରେ ଲେଖୁ ଆଣିଥିଲେ ଏବଂ କଲେକ୍ଟର ମହୋଦୟଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରି ପକନା ଗାଁରେ କନ୍ୟାଶ୍ରମ ସ୍ଥାପନ ପାଇଁ ଅଳି କରିଥିଲେ । ଆଜି ସେହି କନ୍ୟାଶ୍ରମ ହାଇସ୍କୁଲରେ ପରିଣାତ ହୋଇଥାଇ । ମୁଁ ତାଙ୍କର ଉଦାହରଣ ଏଇଥିପାଇଁ ଦେଉଛି ଯେ, ସେ ଶିକ୍ଷିତା, ଶିକ୍ଷୟତ୍ରୀ ହୋଇ ଅଶିକ୍ଷିତ ପଛ୍ଚାଆ ନାରୀମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ରିତ କରି ଯେଉଁ ପ୍ରେରଣା ଉହ୍ବାହ ଏବଂ ଶକ୍ତି ଉଚି ଦେଉଥିଲେ, ନାରୀମାନେ ଭୟ ତ୍ୟାଗ କରି ସଂଗଠନ କରିବା ସହିତ ସୁଦୂଷ ବଢା ହୋଇ ପାରିଥିଲେ । ଯାହା ଫଳରେ ପୁରୁଷ ପ୍ରଧାନ କୁଇ ସମାଜରେ ନାରୀମାନଙ୍କର ଉପସ୍ଥିତି ଦେଇ ବଢ଼ି ଯାଉଥିଲା । ତାହା ଆଜି ମଧ୍ୟ ମହାସଭା ଗୁଡ଼ିକରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁଛି । ତାଙ୍କର ଦେହ ବର୍ତ୍ତମାନ ଅସୁସ୍ତ ଥିବା ହେତୁ ସେ ସଭା ସମିତିକୁ ଯାଇ ପାରନ୍ତି ନାହିଁ । ସଭାରେ କ'ଣ ହେଲା ଜାଣିବା ପାଇଁ ବ୍ୟଗ୍ର ଥାନ୍ତି । ସେ କ'ଣ ସାହାଯ୍ୟ କରିପାରିବେ ଫୋନ୍ ମାଧ୍ୟମରେ କର୍ମକାରୀ ମାନଙ୍କୁ ବାରମ୍ବାର ବୁଝି ଯତ୍କିଂଚିତ୍ ସହଯୋଗ କରିଥାନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ତାଙ୍କ ପରି ନାରୀ ନେତ୍ରୀ କୁଇ ସମାଜରେ ଦେଖାଯାଉ ନାହାନ୍ତି । କୁଇ

ସମାଜର ଇତିହାସରେ ସେ ଜାଞ୍ଜଲ୍ୟମାନ ପ୍ରତିଭା ହୋଇ ଅନ୍ୟକୁ ପ୍ରେରଣା ଦେଇ ଆସୁଥୁବେ ।

ମୁଁ ଯୁବ ପରିଷଦର ପ୍ରଥମ ସଭାପତି ଭାବରେ ସାଂଗଠନିକ କାର୍ଯ୍ୟରେ ବେଶି ସମୟ ଦେଉଥିଲି । ଦୀର୍ଘ ୧୫ ବର୍ଷ କୁଳ ସମାଜ ସୁପ୍ର ରହିବା ପରେ ୧୯୯୯ ମସିହାରେ ଆମେ ଚେତନା ପଦ୍ମାତ୍ମା ଗୋଛାପଡ଼ାରୁ କଲାଦିତ୍ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କରି ଫୁଲବାଣୀ ସହରରେ ଏକ କମ୍ପନ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲୁ । ପ୍ରଫେସର ତ୍ରିଲୋଚନ କହିଁର କୁଳ ସମାଜ ଯୁବ ପରିଷଦକୁ ଏତାଦୃଶ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଭୂରି ଭୂରି ପ୍ରଶଂସା କରିଥିଲେ । ଆମେ ଛାତ୍ର ଥିବା ସମୟରେ କୁଳ ସମାଜ ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟ କଲାବେଳେ ଅନେକ ବଯୋଜେଣ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତି ଆମକୁ ବାରଣ କରିବା ସବୁ ଆମେ ଜାହାର କଥା ଶୁଣିନଥିଲୁ । ଏବେ ମଧ୍ୟ ଚାକିରୀରେ ଥାଇ କୁଳ ସମାଜର ସଭା ସମିତିକୁ ବାରମାର ଆସୁଅଛୁ । ଚାକିରୀ ଚାଲିଯିବ ବା ମୋର ସମୟ ନାହିଁ କହୁନାହୁଁ । କାହିଁକି ନା ଆମର ମନ ଭିତରେ ଗୋଟିଏ କଥା ରହି ଯାଇଛି ଯେ, ଆମେ କେବଳ ଶିକ୍ଷିତ ହେଲେ ହେବ ନାହିଁ, ଆମ ପଛରେ ଥିବା ଅଶୀକ୍ଷିତ ଭାଇ, ଭଉଣୀଙ୍କୁ ଆଗକୁ ଆଣିବାକୁ ହେବ । ତା' ହେଲେ ହିଁ ଆମ ସମାଜ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ହାନମାନ୍ୟତାରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବ ଏବଂ ଆମ ଲୋକମାନେ ମୁଣ୍ଡ ଚେକି ମାଟିର ମଣିଷ ବୋଲି ପରିଚୟ ଦେଇ ଛାତି ଫୁଲେଇ ସହରରେ ଚାଲି ପାରିବେ । ଆଜି ଯାହା କିଛି ଆଦିବାସୀମାନଙ୍କର ପରିବର୍ତ୍ତନ ଦେଖୁଛନ୍ତି, ତା'ହା କୁଳ ସମାଜର ଅନବରତ ଉଦ୍ୟମ ଏବଂ ସମାଜ ସେବୀ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ପରାଯଣ ତ୍ୟାଗା ଆମ୍ବାମାନଙ୍କର ଅବଦାନ ।

ଆଜି ନାରୀ ନେତୃତ୍ବ ଏବଂ ଯୁବ ନେତୃତ୍ବର ଅଭାବ ପରିଲକ୍ଷିତ ହେଉଅଛି । ଯଦି ସେଇକୁ ଭାବରେ ନାରୀନେତୃମାନେ ଏବଂ ଯୁବ ନେତାମାନେ କୁଳ ସମାଜ ଅବହେଳିତ ବର୍ଗଙ୍କ ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଆଗେଇ ଆସନ୍ତି ତ ଆମେ ଆଉ କିଛି ମାରଲ ଉନ୍ନତି ପଥରେ ଅଗ୍ରସର ହେବା ।

-ଡା.ନୀରଦ ଚନ୍ଦ୍ର କହିଁର, ଗୋଛାପଡ଼ା, କନ୍ଧମାଳ

ନିତିଦିନ

BERHAMPUR - 23 Oct 2024 - Page 5

କୁଳ ଭାଷା ସାହିତ୍ୟ ସମିତି ପକ୍ଷରୁ ସାହିତ୍ୟ ଆସର

କମ୍ପନୀ, ୨୧୩୦/୭୯୬୫୦/୭୯୬୫୫: କମ୍ପନୀ
କିଲ୍ଲାର କୁଳ ଭାଷା ସାହିତ୍ୟ ସମାଜ ମିଳିତ ଆନୁକୂଳମରେ
କୁଳ ଭାଷା ସାହିତ୍ୟ ଆସର ପୂର୍ବବାହୀ
ଅଭିନନ୍ଦ ସାହିତ୍ୟର ଠାରେ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ
ହୋଇଯାଇଛି । କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ମୁଖ୍ୟ ଅତିଥି
ଭାବେ ଅବସରପ୍ତ ଭାଗବ ମଳିକ
ଯୋଗବେଳେଥିଲେ । କୁଳ ଭାଷା ସାହିତ୍ୟ
ପରମାଣୁ କିମ୍ବା ବଜାୟ ରହିବ ଭାଷା
ଆଲୋଚନା କରାଯାଇଥିଲା ବେଳେ ବିରିନ୍ଦୁ
ବିଷୟରେ ସତେନ କରାଯାଇ ନିରିତ
ପଠନ ଏବଂ ସାହିତ୍ୟକ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ
କରାଯାଇଥିଲା । ସାହିତ୍ୟକ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ
ସମିତି ସଭାପତି ମନ୍ଦବନ୍ଧୁ କହିରେ,
ସାହାରଣ ସମ୍ମାନ ଡଃ ନିରଦଚନ୍ଦ୍ର କହିରେ,
ସହ ସମାଦକ ଶଶୀପାତ୍ର ମଳିକ, ବନନା

ପ୍ରଧାନ, କୁଳ ସମାଜ ସେବା ସମିତି ସଭାପତି
ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ କହିରେ, କୁଳ ସମାଜ ସୁବସିଷିଷ୍ଟ
ଉପପରାପତି ମଙ୍ଗଗାନ ପ୍ରଧାନ ସହ
କେତ୍ରାଧିକ କହିରେ, ଅର୍ଜନ କହିରେ,
ଏସିଆ କହିରେ, ଉତ୍ତମ କହିରେ, ବିଷ୍ଣୁ ଚନ୍ଦ୍ର
ମଳିକ ଏବଂ ବନ୍ଦୁ ଜାହି ସମାଜ ପ୍ରେମୀ ଭାଷା
ପ୍ରେମୀ ଉପାଦ୍ଧିତ ଥିଲେ । ସମ୍ମାନୀୟ ୫୦ ଜଣ
କୁଳ ନବି ନିଜର ସ୍ଵରତ୍ତିତ କବିତା ପଠନ
କରିଥିଲେ । ସାହିତ୍ୟ ନୃତ୍ୟ ପ୍ରଦର୍ଶନ
କରାଯାଇଥିଲା । କୁଳଦିନ ନମାଜ ପଢିଲା
ଉତ୍ସବରେ କରାଯାଇ ସମ୍ମାନ କରିବାକି ଓ
ସାହିତ୍ୟକ ସଦସ୍ୟ ସଦସ୍ୟା ମାନ୍ଦିଆ ଅନ୍ତିଥି
ଏବଂ ସମ୍ମାନର କର୍ମକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ହସ୍ତରେ
ପ୍ରମାଣପତ୍ର ସହ ସାହାନାତ କରାଯାଇଥିଲା ।

ବେଳୟର ଗ୍ରାମର ମାନିନୀ ମାଣୀ କୁଳ ଭାଷା ପରିସ୍ଥିତିରେ ରହିଥାନ କରିଥିବା
ଖଜୁରାପଡ଼ା ବୁଲ୍କ ଖାମୀ ଗ୍ରାମର କୁଳ ସମାଜର ଯୁବପରିଷଦର ସଦସ୍ୟ ଆରତ କହିରେ
ତାଙ୍କୁ କୁଳ ସମାଜ ତରଫରୁ ଧନ୍ୟବାଦ ।

‘କୁଳଦିନା’ ପତ୍ରିକା ଉନ୍ନୟନ ସମୟର ଫଟୋଟିକ୍

କଣ୍ଠ ଦଖଣିଙ୍କ ପରିଷରା ଫଟୋଟିକ୍

କଣ୍ଠ ଯୁବତୀମାନଙ୍କ ଫଟୋଟିକ୍

କନ୍ଧ ନାରୀମାନଙ୍କ ପାରମ୍ପରିକ ବେଶପୋଷାକ